

Bajtársi

XIII. évfolyam 2010. június 2. szám

hírlervél

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható ♦ Készült az NCA támogatásával

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

Esélyegyenlőségi nap

Esélyegyenlőségi nap a Millenárison

A Millenáris Parkban színes vendégsereg jelent meg május 8-án. A reggeltől késő délutánig tartó programkavalkádon az egészségesek és a fogyatékkal élők egyaránt jól szórakoztak.

A rendezvényt a Szociális és Munkaügyi Minisztérium támogatta, s ezen a napon az esélyegyenlőség nagykövetei Lang Györgyi és Hajós András voltak. A rendezvény megnyitóján az Animal Cannibals adott koncertet és szép sikere volt az Obsitos zenekarnak is, amely a legnépszerűbb katonaindulókkal mutatkozott be.

Az Esélyegyenlőség Napján sorra került rendezvényen mindenki meg tapasztalhatta, hogy milyen nehézséggel néznek szembe mindennapjainkban a hátrányos helyzetű emberek. A rendezvényen sok érdeklődő állt meg a BEOSZ sátra előtt, ahol az elnökség két tagja, Daróczy Ferenc és Esküdt Lajos nyugállományú alezredek válaszoltak – többek közt – arra a kérdésre: hogyan érvényesül az esélyegyenlőség a seregben.

Szó volt azokról a roma származású szerződéses katonákról, akik közül jónéhányan még a missziós szolgálatban is igen derekasan helytálltak.

KÉP ÉS SZÖVEG: KACSÓ LAJOS

Tartalom

Esélyegyenlőségi nap a Millenárison	2
20 év után	3
Köszönés és köszöntés	3
Elnöki tájékoztató	4
Stratégiai partnerek	5
Beszélgetés múltról, jövőről	6
„Kézfogás a honért!”	12
Szövetség és közélet	14
In memoriam	15
Központi Katonai Temető és Kegyeleti Hely avatás	16
Közyűlési híradó	18
Igaz történet	19
Férfinap Pápán	19
Emlékoszlop és emlékpark	20
A Közép-dunántúli régió életéből...	22
Petőfire emlékeztek	23
Köszöntjük a HOHÉ-t!	23
Taggyesületek támogatása 2010	23
BEOSZ régióülés	24
Megemlékezés lhásznl	24
Kiállítás a megszűnő klubban	25
Hagyományörzők és hagyományápolók találkozója	25
Boldog Nőnapot!	25
Közlemény	25
Annayölgyi veszteség	26
Javaslat	26
Férfinap Keszthelyen	27
Régiós borverseny	27
30 éve startolt a magyar úrhajós	28
Békefenntartók napi ünnepség Pákozdon	28
A munkaerő-piaci reintegrációról	29
Nem kell mindig tanácskozás!	31

A BAJTÁRSI
EGYESÜLETEK ORSZÁGOS
SZÖVETSÉGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA

FELELŐS KIADÓ:

SIPOS GÉZA NYÁ. EZREDES,
A BEOSZ ELNÖKE

SZERKESZTŐ BIZOTTSÁG ELNÖKE:
PINTÉR FERENC. NYÁ. EZREDES

SZERKESZTŐK:

GRÓF FERENC NYÁ. EZREDES,
KACSÓ LAJOS NYÁ. EZREDES,
MÉSZÁROS KÁROLY NYÁ. EZREDES
A HÍRLEVÉL INTERNETES ELÉR-
HETŐSÉGE: www.beosz.hu
Cím: 1440 BUDAPEST, Pf.: 22.
E-MAIL: BHIRLEVEL@GMAIL.COM

20 év után

Nem démonizáltuk múltunkat, és nem
démonizáljuk a lehetőségeinket sem.

Tagjaink és az egyesületek egyre
szűkülő (élet-) lehetőségeit kell vé-
denünk akkor is, ha egyre kevesebb illú-
ziónk maradt a szolidaritást illetően.
És ebből a szempontból teljesen
mindegy, ki van hatalmon.

A közeli és távolabbi közös jövőnk
attól függ, hogy a Szövetség hogyan
érvényesíti, védi a számára fontos
értékeket, hogyan működik, milyen
módon viszonyulunk egymáshoz, a
hatalomhoz, és az igazán fontos
ügyekhez. Tiszteljük-e továbbra is a
szabályokat, van-e stabilitás, egység
a vezetésben, változik-e a szemlélet,
megvan-e a szervezet anyagi bizton-
sága?

Állandóságra van szükség a szem-
léletben, a munkában, a határozott-
ságban, és az érdekvédelemben.

Szervezetileg önállóan, de nem egye-
dül kell dolgoznunk, a pártpolitikához
képest semlegesen, felelősen, az élet
kereteit adó egyesületek támogatásával.

Vigyünk több kedvet és akaratot a
válaszainkba, erőt a kérdéseinkbe.
Lelkesítő jelszavak helyett a részleteket
is elemző háttér munkára van szükség.
Kevesebb statisztikát, több jó szám-
vetést. Felelős tisztségviselőket, az érté-
keket jobban elismerő közéletet. Szak-
mai tudást, jó típusú ethoszt, önkén-
tességet. Olyan elnökséget, amely nem
„vezet”, hanem képvisel, koordinál,
támogat és szolgáltat.

Annak minden szinten történő belá-

tását, hogy a BEOSZ nemcsak önma-
gától függ: a partnerekre (társadalom –
kormány – honvédelmi tárca, önkor-
mányzatok, civil és korosztályos szer-
vezetek) szüksége lesz a jövőben is.

Több érdekvédelmi és szociális tar-
talmú cselekvést, a politikai és szakmai
döntések kedvező befolyásolása ér-
dekében. Ez legyen a Szövetség domi-
nans tevékenységi célja és tartalma.
Élvezzen elsőbbséget az érdekvédelmi
és szociális cselekvés az akciókkal
szemben. A BEOSZ érdekeket képvisel
és jogokat véd!

Az elnökség pénzügyileg is legyen cse-
lekvőképessé, megalapozottság és gaz-
daságos-takarékos működés szükséges.
Javítanunk kell az információáramlást.
Bővíteni szükséges az online szolgál-
tatásokat. A szemléletformálás irány-
célja az lehet, hogy a tagok és szer-
vezetek „tömegesen” legyenek képesek
a szó szoros értelmében számot vetni
a saját és a Szövetség lehetőségeivel és
képeségeivel. Álmodni? Az ördög
sohasem azt viszi el, aki ébren van!

SIPOS GÉZA

Köszönés és köszöntés

Mire ezek a sorok megjelennek, már
ismerni fogjuk a honvédelmi tárcán belü-
li legfontosabb személyi változásokat.
Az „elköszönőknek” megköszönjük a
tisztességet, a velünk szembeni
lojalitást, az idősügyben tanúsított
együttműködést. Személyes életükben
sok sikert kívánunk!

A fontos beosztásokba kerülő új ve-
zetőknek mindenek előtt gratulálunk! Mi
készek vagyunk a jól működő, hosszú
távú együttműködésre. Érdekünk
fűződik ahhoz, hogy a BEOSZ a jövőben

is olyan sikeres partnere legyen a hon-
védelmi tárcának, mint ahogy ez az
elmúlt két évtized gyakorlata volt.
Számítsanak ránk, bízzanak bennünk.
Mi hiszünk a szolgálati státuszunkban,
a generációk közötti, tettekben
megnyilvánuló szolidaritásban, az
együttműködő hatalomban, a ka-
tonaközösségek iránti felelősségben,
mások méltóságának feltétlen tisz-
teletében.

Sipos Géza
nyugállományú ezredes, elnök

Elnöki tájékoztató

Az Elnökség néhány tagja és az iroda dolgozói részére kiemelkedő fontosságú feladat volt a BEOSZ 20. évfordulójával összefüggő teendők elvégzése. (Február 17-18. Balatonkenese, február 26-án HM-I. külföldi vendégekkel, újság különszámának és könyvünknek megjelenítése, a rendezvényekhez és kiadványainkhoz támogatásszerzés stb.). A résztvevők visszajelzése szerint ezek jó hangulatú, céljukat elérő programok voltak.

Február 28-án választmányi ülést tartottunk. A döntések (tagfelvétel, Elnökség beszámolójának és 2010. évi tervének elfogadása) érdemiek, fontosak és lényegében egyhangúak voltak. Kiemelem a Szövetség választmánya által elfogadott jubileumi állásfoglalást, mely a BEOSZ közeljövőjére vonatkozó egyik legfontosabb dokumentum.

A Szövetség két régiója – 3 megyében – befejezte az SZMM által támogatott Idősek Akadémiája képzéssorozatot. A szervezők kiemelkedő munkát végeztek. Tóth Sándor, Fekete István, Magócsi Zoltán, Esküdt Lajos és Németh Károlyné, valamint az elnök az SZMM-től és az Országos Időügyi Tanácstól „Elismerő Oklevelet” kapott. Az Országházban megtartott záró rendezvényen a BEOSZ elnöke felszólalásában kiemelte a rendezvények tartalmi fontosságát, a nagy érdeklődést, a

képzéssorozat folytatása igénylését. A Szövetségtől mintegy 6-700 fő vett részt a megyei és budapesti rendezvényeken, melynek „következményei” az egyesületek életében kell, hogy hassanak.

Az Országos Időügyi Tanácsülésén véleményezte az INS cselekvési tervét (2010-2012), melyet a kormány elfogadott.

A Honvédelmi Időügyi Tanács (Karcagon) megtartotta soros ülését, amely

az IT ciklusban végzett munkáját értékelte, és javaslatokat fogalmazott meg a továbblépés lehetőségeiről.

A HÉF Debrecenben tartotta ülését, a helyi BEOSZ-szervezet képviselőinek (5 fő) jelenlétében. A napirendek közül kiemelkedett a helyi dandár parancsnokának tájékoztatója a szervezet szociálpolitikai munkájáról. A BEOSZ megköszönte az egyesület támogatását, és ezt kérte a jövőre vonatkozóan is.

A BEOSZ elnöke részt vett és köszöntötte a HOKOSZ-t 10. évfordulója alkalmából. (Elnöknek Péter László ezredest, az elnökség tagjává Gondos Ferencet választották meg).

A BEOSZ aktív segítséget nyújtott a NYOK 20. évfordulós programjaihoz (Kiállítás, kulturális műsor). A BEOSZ a NYOK-tól díszoklevelet és emléktárgyat vehetett át.

Február 19-én a SZEFSZ szervezésében részt vettünk a nagyobb társadalmi szervezetek vezetői értekezletén. Legfontosabb téma a gépjármű igénybevételére vonatkozó utasítás értelmezése volt – új intézkedést kezdeményeztünk. A BEOSZ elnöke külön megbeszélésen kezdeményezte a 2010. évi HM-BEOSZ

támogatási szerződés megkötését. Több fordulós tárgyalássorozat eredményeként a szerződést aláírtam, a támogató és az ellenjegyző záradéka aláírása folyamatban.

A civil szervezetek találkozóján a BEOSZ-t Magócsi Zoltán alelnök, a HM „elköszönő” értekezletén Ipacs József üv. elnök méltóképpen képviselte.

A HM TVB május 21-ét előkészítő értekezletén a nagyszámú BEOSZ-javaslatokat Magócsi Zoltán eredményesen támogatta.

A régióvezetők értekezletén az elnökségi munkaterv szerinti témákon túl a résztvevők tájékoztatást kaptak a „nyugdíjas kutatás” lényegéről, céljairól, a BEOSZ-t érintő konkrét feladatokról.

Az iroda munkáját minősíti az NCA-tól kapott ellenőrzés kiváló értékelése.

Április 7-én részt vettünk a Fiumei úti temetőben átadott Központi Katonai Temető és Kegyeleti Hely (52-es parcella) avató rendezvényén.

Tárgyalásokat folytatunk a Varsói Katonai Műszaki Akadémia volt hallgatóinak egyesületével (elnöke: Balogh János mk. ezredes) a szervezeti együttműködés lehetőségeiről.

Levélben lemondott tisztségéről Páll Sándor alelnök, és Fenyvesi Péter HIT tagságáról.

Kérem tájékoztatom tudomásul vételét.

SIPOS GÉZA
NYÁ. EZREDES
ELNÖK

Stratégiai partnerek

A vezérkari főnök a nyugállományúakról

Nagy szükség van az olyan szervezetekre, egyesületekre, mint amilyeneket a BEOSZ és a HOKOSZ tömörít. A katonai szervezetekből hosszú évtizedek szolgálatát követően nyugállományba vonuló, a szervezethez és a katonás rendhez, a parancsokhoz szokott katonák részére a civil világ talán egy kicsit ismeretlen. Ezt az ismeretlenséget oldja, a megszokott közösséghez tartozást élteti, s a még meglévő tettekésséget táplálja a bajtársakat tömörítő, összefogó klub és klubhálózat. A nyugállományúak szervezeteinek működése ugyanakkor nemcsak a jelennek szól, hanem a jövő nyugállományú generációinak is alapot teremt, az ő érdeküket is felvállalja, és számukra is feladatokat határoz meg.

A Magyar Honvédség kéri és várja a nyugállományúak segítő közreműködését: hiszen a honvédelmi eszme fenntartásában, az alkalmanként szükséges pályára irányításban is nagy segítséget tudnak nyújtani. Mert vannak olyan megyék, ahol a toborzó- és érdekvédelmi irodák munkatársain kívül nem szolgálnak aktív katonák, nincs alakulat. Ezeken a helyeken a nyugállományúak

nemcsak az egykor ott települt alakulat múltját képviselik, hanem az önkéntes magyar haderő jelenét, sőt jövőjét is. E helyszíneken a nyugállományúak jelentik a legfontosabb kapcsolatunkat a társadalommal. Az, hogy a Magyar Honvédség a társadalomban elfogadott intézmény, nemcsak a jelen katonáinak érdeme, ez a nyugállományú katonák sikere is. Ők olyan képességekkel rendelkeznek, amelyeket csak a hadsereg tagjai sajátíthatnak el. Ezeket a képességeket a bajtársak és a lakosság érdekében öntevékenyen végzett feladatokkal megoszthatják, jobbitó szándékkal hasznosíthatják. A nyugállományúak egyesületeinek, klubjainak léte, szövetségbe tömörülése e szándékokat felerősíti, támogatja.

A Magyar Honvédség anyagi ereje függvényében a jövőben is igyekszik a működéshez segítséget adni, hiszen a nyugállományúak szervezeti megalakulásuk óta a honvédség stratégiai partnerei, és a remények szerint ez a következőkben is így lesz.

TÖMBÖL LÁSZLÓ
VEZÉREZREDES

Évfordulós kerekasztal Beszélgetés múltról, jövőről

MODERÁTOR: Szekeres István

A Szövetség megalakulásának 20. évfordulója jó alkalom a különböző számvetések elkészítésére, így arra is, hogy kötetlenül elbeszélgessünk a múlt, a jelen és a jövő kérdéseiről.

Többek javaslatára (elsősorban Pintér Feri kezdeményezésére) egyetértés alakult ki abban, hogy érdemes lenne szót váltani egyesületünknek és a környezetünkben élőknek a BEOSZ jövőjéért felelősséget érző néhány képviselőjével. Nem célunk a BEOSZ fórumai, testületei helyett elvégezni a számvetést, sem újfogalmazni a jövőt. Csupán egy fórumnak, a gondolatok összevetésére lehetőséget biztosító alkalomnak tekintjük a találkozást – nyitotta meg a beszélgetést Szekeres István nyugállományú dandártábornok, majd így folytatta:

Van néhány olyan kérdés, amelyről úgy éreztük, érdemes széles körben, „nemhivatalosan” eszmét cserélni, bevalottan persze, alakítva, formálva a testületek majdani döntéseit is.

Ilyen kérdésekre gondoltunk:

- a BEOSZ, az egyesületek helyzetének értékelését és a jövő várható változásaira való reagálást, s ezek alapján végig gondolva a stratégia főbb irányait: megerősítésük és/vagy módosításuk szükségességét;

- a honvédelem támogatásának, a

hagyományápolásnak a tennivalóit;

- az érdekvédelem erősítését, a nyugállományú szervezetekkel történő kapcsolatot, együttműködést;

- a társadalom figyelmét, szimpátiáját felkeltő programok, akciók lehetőségét;

- a szervezetség növelésének feladatait;

- a fiatalok Szövetségbe való bevonásának lehetőségeit;

- a szakszerű és hatékony működéshez szükséges személyi és anyagi források megteremtését.

Véleményem szerint számos okból fel erősödött a nyugállományúak civil szervezeti érdekvédelmének szükségessége és jelentősége. Szinte matematikai összefüggés szilárdságával: ahogy csökkent a sorkatonai szolgálat megszűnésével, NATO tagságunkkal, a társadalom honvédelmi érdeklődése, úgy kényszerült a BEOSZ mind nagyobb hangsúlyt adni az érdekvédelemnek (persze, számos más oka is van: pl. létszám). A fő hangsúly a működésünkben ma a nyugállományúak szervezete, a nyugállományúak képviselőt, érdekvédelmét ellátó szervezet-jellegen van.

Talán törvényszerű, hogy így alakult, de megalakulni nemcsak ezért alakultunk és persze, nem is csak ezt végezzük. A honvédelem ügyének

szolgálata az abszolút prioritás, több okból is:

- Mert ez volt megalakuláskor az elvi alapja az összefogásunknak, a katonagenerációk megszólításának, és nem csupán az „egy szakmabeliek” szervezkedése.

- Másrészt a nyugállományú katonák érdekvédelme, a nyugállományúak érdekképviselője sem lehetséges egy, a társadalom figyelmét, társadalmi jelentőségét, befolyását, erőforrásait folyamatosan veszítő honvédség mellett. Ha a honvédség „eljelentéktelenedése”, humán és anyagi erőforrásainak szűkülése folytatódik, még a meglévő vívmányaink megőrzésére sincs esélyünk. (Az aktívak, a HOSZ is nehezen találja a hatékony érdekvédelmi eszközöket).

Harmadrészt, alkalmi szövetségeket lehet és kell is kötni a „szakmánk” érdekvédelmére, de a szolgálat terheinek arányos kompenzálására széles társadalmi támogatást kialakítani-elérni, csak a honvédelem ügye melletti nemzeti összefogás esetén lehetséges.

- S végül: mert egy csupán korosztályos érdekvédelmet ellátó szervezetbe nehéz hívni, várni a fiatalokat.

Tehát az eredményeket és a tennivalókat is innen javaslom megközelíteni. Szintén nem kap kellő hangsúlyt munkánkban a hagyományőrzés. Hogy teljesen világos legyen: ha ez csak

a régmúltról, Mátyás „feketeseregéről”, a szabadságharc honvédeiről, a fegyvernemek kialakulásának forrásvidékéről szól, de mindenféle – főként politikai – okokból nem tudjuk vállalni a tagság, meg a társadalom többségét is érintő Magyar Néphadsereget (számos hadtudományi értékelés szerint a magyar történelem legjobb hadseregét), akkor ez inkább csak egy hobbi lesz a sok közül. S olyan nagyon sok van (ma már meghatározó a sport, szabadidős szervezetek befolyása az NCA döntéseire, míg a miénk elhanyagolható). Persze van MEBSZ, MVRSZ – de ők is szívesebben emlékeznek a régiekre, mint a II. világháború utáni légierő megteremtőire, élenjáróira, hőseire.

Elvi jelentőségűnek tartom a feladatok között szólni arról is, hogy a jövőnk záloga a több lábón állás. A HM – MH-ra támaszkodás, valamint a korosztályos szervezetekkel való összefogás mellett, minden szervezetünknek nyitni kell a helyi társadalom, a helyi civil közélet, az önkormányzatok felé. Települési civil fórumok, közösségi házak, szociális ellátó rendszerek működnek mind több helyen, önkormányzati felhívások, kezdeményezések, támogatások adnak csatlakozási lehetőséget. S akkor még nem beszéltem az NCA-ról. Kissé bonyolult a pénzügyi bürokrácia, de minden szervezetünk hozzájuthatna 100-500 ezer Ft működési támogatáshoz: szorozzuk be?!

Sok szervezetünknel adottak a közhasznúság elérésének lehetőségei: bővíthetné a mozgásteret, s a forrás- és adománygyűjtés lehetőségeit.

Herczeg Ottó nyá. ezredes, a BBBE tiszteletbeli elnöke a 20 éve történekről, a BEOSZ megalakulásáról beszélt. Véleménye szerint az 1989-es indulásban az érdekeknek, az érdekérvényesítésnek meghatározó szerepe volt. Több szervezet elnevezésében is benne volt az érdekvédelem. A BEOSZ megalakulását követően jelentős átalakuláson ment keresztül. Induláskor a tagok és az elnökök is szinte mind hivatásos állományúak voltak. A BEOSZ a hivatásos állományú katonáknak a szervezeteként jött létre. Emlékezete szerint a megalakulást követően rövid idő alatt lényegében megtorpan a Szövetség működése. A HM vezetése egyrészt módosította a szolgálati szabályzatot, s a módosítás megtiltotta a hivatásos katonáknak, hogy érdekvédelmi szervezeteknek tagjai legyenek. Másrészt az elbizonytalanodás mellett a

megtorpanáshoz hozzájárult az is, hogy a tagok és a vezetők nagy része rövid idő alatt nyugállományba került. Lényegében ezek eredményeként a BEOSZ a nyugállományúak szervezetévé alakult át.

Herczeg Ottó megemlékezett a BEOSZ megalakulását személyes részvételével is támogató két miniszterhelyettesről, Nárai Istvánról és Horváth Istvánról is. Visszaemlékezése szerint a megalakulást három tagú előkészítő bizottság szervezte, tagjai voltak: Antal Pál elnök, Herczeg Ottó titkár és Bisi Tibor. Feladatuk volt a közgyűlés és az alapító okirat előkészítése, a tábornokok közül arra alkalmas elnök felkérése. Megkeresésükre Simon Sándor tábornok vállalta a jelöltséget, akit az alakuló közgyűlés meg is választott.

Megemlékezett a Szövetség elnevezése és jelmondata körüli vitákról is. Sok vitában sikerült meggyőzni a többséget, hogy a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége elnevezést fogadják el. Ekkor született meg – javaslatát elfogadva – a Szövetség jelképe és jelmondata is: a Kossuth címer, rajta egy kard és egy puska, valamint a jelmondat, „A haza minden előtt”.

A hozzászólásában elmondta, hogy a megalakulástól 11 évig volt a Balassi elnöke, és a Szövetség elnökségében is dolgozott. Azóta is – amennyire egészségi állapota engedi – szívesen részt vesz a rendezvényeken és figyelemmel kíséri a nyugállományúakat érintő ügyeket. Különösen sérelmesnek tartja, hogy a honvédségi nyugdíjas otthoni ellátás ügye 2001 óta sem oldódott meg.

Sipos Géza nyá. ezredes, a BEOSZ elnöke, hozzászólása elején megköszönte a Balassinak, hogy meg-

szervezte, előkészítette a találkozót. Részletesen szólt a Szövetség 20. évfordulóra történő felkészüléséről. Véleménye szerint a Szövetség naptárában egy piros betűs ünnepre, évfordulóra és nem sorsfordulóra készülünk. Most a 20. évfordulóra az elnökség nem tervezi a stratégia felülvizsgálatát, 2012-ig nem kíván az alapidokumentumokhoz hozzányúlani. Ugyanakkor elkészült és a választmányon elfogadásra került a nyugállományúak jubileumi állásfoglalása. Javasolta, hogy a következő ciklusra készüljünk fel a stratégiai szintű felülvizsgálatra is. Felkérte a Balassit, hogy 2012-ig csináljunk hasonló kerekasztal beszélgetéseket.

Megköszönte az 1996-tól, elnökké választása óta a jelenlévőktől kapott sok segítséget. Bejelentette, úgy tervezi, hogy 2012-ig ezt az elnöki ciklust végig csinálja, de a következő időszakban az elnökségben is fiatalítást kell végrehajtani. Kiemelte, hogy szükség van fiatalításra a tagegyesületekben is, hiszen vannak olyan egyesületeink, ahol 70 éves az átlagéletkor, és helyenként nagyon döcögössé vált az egyesület irányítása. Úgy ítélte meg, hogy a HOSZ megalakulása, megerősödése részben magyarázza az aktív állomány elmaradását, de kudarca a Szövetség munkájának, hogy a fiatalon nyugállományba kerültek közül nem tudott utánpótlást szerezni.

Kritikusan szólt arról is, hogy a BEOSZ-nak nincs hagyományápolási stratégiája. Ezen a téren már a közeli jövőben fordulatot szeretne elérni.

Hozzászólásában fontos kérdésként

emelte ki a tagszervezetek helyzetét, az egyesületek egy részénél a működési lehetőségek beszűkülését, a központot érő indokolatlan kritikákat a segítség és a pénzügyi támogatás elégtelenségeért. Részletesen szolt az országos szervezet irányításának, finanszírozásának bonyolultságáról, a BEOSZ működésének anyagi forrásairól, az érdekvédelmi munka tárcatámogatásáról. Értékelte a tagszövetségek (HOHE, Veterán Repülők Szövetsége, Ejtőernyős Szövetség) helyzetét, aktivitását, a Határőr és Rendőr Szövetség már bejelentett csatlakozását. Jelentős újtásként jelentette be, hogy az idei az első a BEOSZ életében, hogy az éves terv forintra kiszámítva készült el és kerül megküldésre a tagegyesületeknek. Ez a BEOSZ terve, ennyi támogatást tudnak adni. Az egyesületek által befizetett tagdíj 30 %-át kiadják a régióknak, s a régiók ezt oszthatják el. A régiókhoz tartozó egyesületek dönthetnek annak a felhasználásáról. Összességében mintegy 7 millió forintot tervez az elnökség az egyesületeknek nyújtani.

Hozzászólása végén elismeréssel szolt az elnökségnek a most funkcionáló tagjairól, Ipacs József ügyvezető elnökről, Magócsi Zoltán vezetésével az iroda működéséről, Ocsovai János meghatározó szerepéről az érdekvédelemben.

Kelemen József nyá. altábornagy, a BEOSZ korábbi elnöke hozzászólását szintén a múlt felidézésével kezdte. Hangsúlyozottan szolt az akkori honvédelmi vezetésnek a rendszerváltáskor tett lépéseiről, a bajtársi szövetség megalakítására való tudatos felkészüléséről. A „honvédelmi rendszerváltás” előkészítésében különösen emlékezetes volt számára részvétele az 1990 márciu-

sában Kárpáti Ferenc miniszter vezette delegációval egy finnországi látogatáson. Azt a feladatot kapták, hogy a kint tartózkodásuk alatt vizsgálják meg a honvédelmi viszonyokat, mit ír elő a finn alkotmány, hogy határozza meg a honvédelem szerepét, rendjét. Megnézték az alakulatoknál a tisztek, a katonák közötti viszonyokat, milyen a katonák szerepe, milyen szövetségek működnek, hogyan ápolják a hagyományokat. Hogyan működik a hadsereg a demokráciában, hogyan működik a demokrácia a hadseregben. Ma is úgy értékeli, hogy a látogatás rengeteg tapasztalatot adott. Ezeket a tapasztalatokat, vizsgálva a BEOSZ kezdeteire, jól tudta hasznosítani, hiszen ő vette át Simon Sándortól a Szövetség elnöki feladatait.

Rengeteg tapasztalatot szereztek az emberi jogok kiterjesztéséhez, s ennek részeként, az első honvédelmi törvényben, a nyugdíjasok jogainak elismertetéséhez. Ezek a jogok folytonosságot nyertek, s hosszú viták során valósultak meg. Ez a szövetségnek is nagyon komoly védelmet jelent.

A BEOSZ tevékenységében erős oldalt minősítette a szervezeti struktúra kialakítását és megerősödését. Az évek során, véleménye szerint, kialakult és stabilizálódott az irányítás, az együttműködés.

Kelemen József nagyon nagy súlyúnak nevezte a nemzedéki kapcsolatok felvállalását: a „Kézfogás a Honért” gondolat elfogadtatását. Miként fogalmazta: példát adtunk a társadalmi kiegyezésre és a békére. A BEOSZ ezt őrizze meg és folytassa minden viszonyok között.

Igen eredményesnek nevezte a BEOSZ két évtizedes küzdelmét a szuverenitásunk megőrzéséért. A BEOSZ nem tűnt el a süllyesztőben, mert nem darabolták szét a belső harcok, s mert – bár lojális volt a mindenkori kormányzat, tárcavezetés irányában – nem kötelezte el magát egyetlen párt politikája mellett sem.

A BEOSZ 20 évét elemezve bonyolult feladatnak és rendkívül fontos vívmánynak értékelte az együttműködés és a szolidaritás érvényesítését a különböző érdekvédelmi szervezetek közötti kapcsolatokban. A honvédelem területén az elmúlt két évtizedet jellemző nagyfokú bizonytalanságot, s mindezeknek a személyi állományra gyakorolt negatív hatásait nem sikerült megszüntetni. A stabilizáció nem következett be, a bizonytalanság ma is fennáll. Az eddigi kormányok nagy hibájának minősítette, hogy mindent pusztán pénzből akartak megoldani. A pénz sem volt elegendő, de a legnagyobb hiba a társadalom megszólításának elmaradása volt. Véleménye szerint az emberek – miként az a nálunk gyakran példaként emlegetett fejlettebb országokban természetes – az állampolgári felelősség és önkéntesség alapján kellene bevonni a honvédelmi munkába. (polgárvédelem, polgárőrség, stb). Társadalmi-politikai hiba, hogy ezt nem tudjuk elérni. Ez a helyzet, a társadalmi szervezetek tudatos bevonásának elmaradása a hivatásos hadsereg szemében leértékel bennünket: csupán nyugdíjas kluboknak, nosztalgizáló, délutáni kártyapartikkal az időt elűző nyugdíjas

szervezeteknek tartanak bennünket. Nem kerül meghallgatásra sok-sok felajánlásunk, a mindenkori honvédelmi és katonai vezetés részéről nem sikerült magunkat partnerként elfogadtatni. Pedig előbb-utóbb rá kell jönniük arra, hogy nem lehet mindent állami szervezetek útján megoldani.

Úgy ítélte meg, hogy erősíteni kell a szolidaritást a partner szervezetekkel, s erősíteni a Szövetség szociális, karitatív munkáját. Nagyon nagy szükség van az elesettekről, az idősekről történő gondoskodásra, az elhagyott helyőrségekben a segítségre, a katonai özvegyek támogatására, a honvédségi gondozóház létrehozására. Mindez a honvédség, a katonaközösség belső szolidaritásának legfontosabb kérdése. Ezen a téren sokkal többet kellene és lehet is tenni. Nagy mulasztásnak értékelte, hogy a rendszerváltás időszakában, a kárpótlás folyamatában a magyar királyi honvédség szociális és jóléti intézményeiből nem kértünk és nem kaptunk vissza semmit.

Kelemen tábornok a BEOSZ nemzetközi kapcsolatainak és együttműködésének kialakítását nagyon jónak és sikeresnek értékelte. Fontos, hogy nem csak a NATO keretében erősítjük a kapcsolatokat, hanem a jószomszédi viszonyok érdekében is eredményesen dolgozik a Szövetség és számos tagszervezete. A nemzetközi tapasztalatai is alátámasztják – fejtette ki –, hogy ahol hatékony honvédelmi rendszer funkcionál, ott szorosak a volt katonák, veteránszövetségek és a hivatásos hadsereg kapcsolatai. Végezetül Kelemen József a BEOSZ további tevékenységéről szólt. Véleménye szerint a Szövetség két évtizedes tevékenysége sikeres volt. Nem kell senkinek lehajtott fejjel járnia, az eredményekről bátran és büszkén beszéljünk. A jövő irányai között kiemelte: meg kell őrizni a szervezeti rendünket, a működésünket és világosabban, közérthetőbben megmutatni a céljainkat. S ha szükséges, harcokra is kell készülni. Új irányként jelölte meg a békefenntartó feladatokkal történő szakszerű foglalkozást, és a volt békefenntartókkal való törődést. Nagy figyelmet érdemel a felkészítésük, a róluk való gondoskodás, biztonságuk, a családtagjaik segítése. Sokan küzdenek közülük mentális problémákkal.

Dr. Kassai László nyá. ezredes, a Balassi egyesület alapító tagja, hozzászólását a múlt értékelésével kezdve

kifejtette, hogy a hibák ellenére is, a BEOSZ 20 éve nagyon eredményes volt, összességében megítélése szerint a BEOSZ eredményesen tevékenykedett. Véleménye szerint a jövőről, a kormányváltással kapcsolatos stratégiánk kialakításáról kellene szólni az összejöveteleken. El kell döntenünk, ki kell dolgozni, hogy a mindenkori hadsereg milyen érdekvédelmet tud eltűrni. A honvédelmi törvény alaprendelkezései rögzítik az érdekképviselői lehetőségeit. Az érdekképviselőt erősíteni kell, és ebben határozottan tevékenykedni kell. A mindenkori jogszabály-tervezetekkel kapcsolatban ki kell alakítani, és nyilvánosságra kell hozni a mi véleményünket.

A hozzászóló véleménye szerint a média nem foglalkozik tisztességesen az elmúlt szocialista időszak hagyományával. Jó példaként említette a nemzetvédelmi egyetemnek a gyakorlatát. Én 1951-ben végeztem, 2001-ben a ZMNE összehívott bennünket, köszöntöttek, oklevelet kaptunk. A hagyományörzés tekintetében a BEOSZ akár pályázatot is hirdethetne és a tapasztalatokat össze lehetne gyűjteni.

Szombathelyi Ferenc nyá. vezérőrnagy véleménye szerint akkor járunk jó úton, ha a múltból is beszélünk, nem csak a jövőről. Ez a bajtársi szövetség egy történelmi időszak szülötte. Egy szövetséget létrehozni, az egy történelmi vívmány. Tisztelet és becsület azoknak, akik 20 év alatt, egy ilyen szövetséget létrehoztak, megőriztek, fejlesztettek, s akik ebben élharcosok voltak. Szemléletesen én azt mondom, hogy a Szövetség végül is egy alulról vezérelt és felülről szelepelte szervezet. Találkozott

az alulról indult kezdeményezés és az akkori honvédelmi vezetés gondolata. Egyfajta kivezető utat kerestek az új helyzetben a bajtársi szellem ápolására, a honvédelemért érzett felelősség fenntartására, a hagyományok megőrzésére. Nehogy a romok alá szoruljanak az értékek is. Hogy a szolgálatból kiváló sok tiszt, tiszthelyettes ne szédelegve menjen ki az utcára. A közösen megszült gondolat az érdekvédelem megteremtése volt. Ahogy a klubok egymás után szerveződtek, világossá vált, hogy szükség van a szövetség megalakítására is. Sajnos, hamarosan kétfelé váltak az utak, s a BEOSZ meg a HOKOSZ azóta is nehezen jut szövetségekre egymással.

A hozzászóló értékelése szerint nagyon fontos dolog volt, hogy a Szövetség megőrizte a bajtársi szellem mellett a bajtárs kifejezést is. A szuverenitás megőrzését nem csak a múlt tekintetében, hanem a jövőben is rendkívül fontosnak tartja: nem balra és jobbra, hanem középen maradni.

Erdős László nyá. ezredes hozzájárulásában az eredmények és sikerek

elismerése mellett a következetességet hiányolta a Szövetség munkájából. Csináltunk nagyon jó dolgokat és valamiért nem csináltuk tovább. A katonanemzedéki találkozók 1996-ra a csúcsra értek. Eljött a rendezvényünkre az összes létező parancsnok, olyanok, akik már évtizedek óta nem beszéltek egymással. Akkor még a koronaöröket is meg tudtuk nyerni, hogy jöjjenek el. Örültünk, hogy az esemény nagyon jól zajlott le. Utána erről a dologról elfelejtettünk.

Erdős László úgy értékelte, hogy a helyi önkormányzatokkal a kapcsolatok nagyon jól fejlődnek. Elértük azt, hogy rendezvényeinkre eljönnek a zászlót adományozó polgármesterek. Van, aki belépett az adott egyesületbe. 51 egyesületnek van már zászlaja. Határozott célunk volt, hogy szoros legyen a kapcsolat.

Bottó Imre nyá. ezredes hozzászólásának első gondolataként a budapesti kórházak összevonása kapcsán sajnálkozását fejezte ki amiatt, hogy a Honvéd kórház elvesztette önállóságát. Véleménye szerint ez a honvédség és a nyugállományúak és családtagjaik – több tízezer ember – nagy vesztesége. A várakozási listák miatt nagyon hátrányos helyzetbe kerültek. A hozzászóló elmondta, hogy az országos vezetés munkáját csak részben ismeri, de a BEOSZ munkájának értékét meg tudja ítélni a jól működő egyesületek, közöttük a BBBE eredményességén. Tisztelet mindenkinek, akik ebben a munkában részt vettek, akiknek az aktív és eredményes munkája nélkül nem ilyen szövetségünk.

Bottó Imre véleménye szerint a választásokat követően a bajtársi szövetségnek nagyon komolyan át kell gondolnia az érdekvédelem helyét és szerepét, és részletekbe menően, kialakítani törekvéseit, tennivalóit. Az egyesületekre, a Szövetségre a továbbiakban is nagy szükség lesz.

Vadászi Tibor nyá. vezérőrnagy, a BEOSZ Ellenőrző Bizottságának tagja, a Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szö-

vetségének korábbi elnöke hozzászólásában a 19 évvel ezelőtt megalakított szövetségük működéséről, a tagegyesületek munkájáról, valamint az Európai Ejtőernyős Unióban szerzett tapasztalataikról szólt. Köszönését fejezte ki a BEOSZ-tól kapott segítségért, és megerősítette: mi is azon leszünk, hogy segítség az ejtőernyősök a BEOSZ-t.

Sasvári Ferenc nyá. ezredes, a BEOSZ korábbi nyugállományú tagozatának vezetője hozzászólásában fontosnak, szükségesnek és történelmi jelentőségűnek értékelte a Szövetség 20 évvel ezelőtti megalakulását. A tagozat és a tagszervezetek munkájának eredményeként a BEOSZ-t a Nyugdíjasok Országos Kamarájába is felvették. Nagy értéke a munkának, hogy miközben a Szövetség sokoldalúan törődik a nyugállományúakkal és honvédségi nyugdíjasokkal, nem zárkózott be, hanem sok rétegű tevékenységet folytat.

Hozzászólásában szólt a szervezőmunka, az alakulatok látogatásának, a nyugdíjas klubok megnyerésének, Szövetséghez történő csatlakozásuknak egykori tennivalóiról, a munka nehézségeiről és szépségeiről.

Örömmel tapasztalja – mondta –, hogy az egyesületek, klubok megtalálták a helyüket, élnek, léteznek. Több nyugdíjasunk van, mint aktív katonánk. Szükség van a szövetségre. A Szövetségnek a továbbiakban is kezdeményezőnek kell lennie, s fent és lent is egy irányba kell húzni az egyesületek szekerét.

Hozzászólásában megerősítette Bottó Imrének az ÁEK-kal kapcsolatban elmondott véleményét, s arra biztatott, hogy a BEOSZ mindenhol hallassa hangját ebben az ügyben a nyugállományúak és hozzátartozóik érdekében.

Lovasi Gábor nyá. ezredes, a BEOSZ volt alelnöke, a Tanácsadó Testület tagja a Szövetség megalakulásának körülményeiről és az elmúlt évek tapasztalatairól szólt. Értéknek minősítette a bajtárs megszólítás megőrzését, büszkeséggel említette, hogy a honvédségnek a rendszerváltozásban tanúsított lojális magatartását még Göncz Árpád, első köztársasági elnökünk is elismerte. Kitért a Tanácsadó Testület munkájának értékeire, szólt a Zrínyi Bajtársi Egyesület megalakulásáról és eredményeiről. Felszólalásában erősítette,

hogy a honvédség 162 éves történetében szerves helye van a néphadsereg 40 éves hagyományainak is.

Nagy elismeréssel szólt a Szövetség 20 éves munkájáról, sikereiről. Történelmi érdemként említette az érdekvédelem megteremtését. Van mit ünnepelnünk, jó dolog erre visszagondolni, jó találkozni egymással. Az eddig kiharcolt eredményeinkből a jövőben jótányit se engedjünk.

Fenyvesi Péter nyá. ezredes, a BEOSZ volt alelnöke hozzászólásában a szervezeti kérdésekkel és a Szövetség kapcsolataival foglalkozott. Bevált, hasz-

nos szervezeti megoldásnak értékelte a régiók létrehozását, megszilárdulását, a régióvezetőknek az elnökségbe történt bevonását. Ugyanakkor figyelmeztetett a veszélyekre is. Nem merülhet ki ebben a Szövetség és a tagszervezetek kapcsolata, az elnökség és az egyesületek nem szakadhatnak el egymástól. A BEOSZ van az egyesületekért, a BEOSZ-t képviselőknél rendszeresen tájékoztatniuk kell az egyesületeket a Szövetség céljairól, programjairól, tetteiről – mondta.

A hozzászóló megerősítette az önkormányzatokkal való kapcsolatok fontosságát, s hangsúlyozta a kiegészítő parancsnokságokkal való kapcsolattartás és együttműködés életbevágó, nélkülözhetetlen szerepét, jelentőségét. Miként fogalmazta: A kiegészítő parancsnokságokat, amióta az új rendszer megszületett, nem kell noszogatni, minden beszámolón ott vannak. Mindent megtesznek, hogy segítsék az egyesületet. Az egyesületek is adjanak meg minden segítséget a kiegészítőknek.

Ipacs József nyá. ezredes, a BEOSZ ügyvezető elnöke bevezetőben a Szövetség megalakulásának körülményeiről, az alulról jövő kezdeményezésekről és a HM vezetésének céljairól, intézkedéseiről szólt. A megalakulást kezdeményezők, a szervezet megalakulásán dolgozók gondolkodásának középpontjában a szolgálatot teljesítők és az érdekvédelmük kérdései álltak. A honvédség átalakulása és a gyors ütemű kiáramlás következtében a Szövetség rövid idő múlva a nyugállományúak szervezete lett.

A mai helyzet megnehezíti a BEOSZ számára az aktív, a fiatalabbak megszólítását, szervezését. A katonák társadalmi elkötelezettségű, közösségi érzelmű része a Honvédszakszervezet tagja. Amikor elmegy nyugdíjba, nem lép ki, hanem ott marad a HOSZ nyugállományú tagozatában. Ezt figyelembe kell vennünk. Az együttműködésre nagyobb figyelmet kell fordítanunk.

Természetesen állománykategóriát megszólítunk, minden nyugállományba kerülőt igyekszünk megkeresni. Ez, mondanom sem kell, nem konfliktusmentes, a HOSZ és a HOKOSZ is érzékenyen reagál aktivitásunkra.

Általános jelenség, hogy fiatalabb korban elmennek a katonák nyugdíjba. Az egyesületek igyekeznek meggyőzni őket, hogy jöjjenek ide és meggyőzni

a parancsnokokat is, hogy lépjenek be. Azonban érzékeljük, hogy még most is kísért a múlt bennünket.

A hozzászóló kiemelten szólt a hagyományőrzésről. Véleménye szerint ez is az érdekvédelemből indult ki. Újra a katonai nemzedéki találkozókhoz kellene visszanyúlnunk, legyen 2011-ben ismét katonanemzedéki találkozó. Korábban természetesen könnyebb volt, a Honvédelmi Minisztérium jobban segített bennünket, egy önálló osztály gondozta a társadalmi kapcsolatokat. Most a BEOSZ-nak kell elvégeznie a szervezőmunkát és biztosítani a feltételek jelentős részét. De biztosítani fogjuk, hogy a katonák egy része ott legyen, kialakítjuk a helyszínt, buszokat fogunk

biztosítani a szállításhoz. Javasolja, hogy jövőre a tagegyesületi támogatást erre fordítsuk. Ez egyszerre szolgálná a nyugállományúak és valamennyi katonai nemzedék kapcsolatát, érdekeit.

Végezetül a rendvédelmiekkal kapcsolatban kifejtette, érdekelték vagyunk abban, hogy közelítsünk egymáshoz. A rendvédelmiekek szervezetének megalakulása, tárcatámogatása nagy terhet fog levenni a vállunkról.

Sipos Géza nyá. ezredes, a BEOSZ elnöke a hozzászólások végén megköszönte a résztvevők megjelenését, az elismerő és a kritikus véleményeket is. A javaslatok – ígérete szerint – vissza fognak köszönni a vezető testületek előterjesztéseiben, a döntésekben.

Részletesebben reagált a szuverenitás megőrzésével, néhány rendezvény formálissá válásával, az érdekvédelemmel

kapcsolatos felvetésekre. Az elnökség és a tagegyesületek kapcsolatait érintő felvetésekre reagálva kifejtette, hogy itt nem vezetők és vezetettek viszonyáról van szó. A közös felelősség, a szolidaritás, a kölcsönös tájékoztatás és a szerepek, a munkamegosztás pontosabb kialakítása vezethet a sikerre.

A BEOSZ – küldetésének megfelelően – vállalja valamennyi nyugállományú érdekeinek képviselését, de az erejét, lehetőségeit behatárolja, hogy a 23 ezer fő nyugállományú létszámból alig 4 ezer a tagja. Nagyon hiányoznak sorainkból a 40-60 év közöttiek, de sokat segíthetne, ha tagjaink között nagyobb számban tudhatnánk a katonai vezetőket.

A BEOSZ is igyekszik másfelé, nem csak a honvédelmi tárca felé tevékenykedni. Jelen van a korosztályos szervezetekben, elnöke tagja az Országos Idősügyi Tanácsnak, és partner minden hasznos társadalmi kezdeményezésben.

A Magyar Néphadsereg hagyományaival kapcsolatos hiányérzetet jogosnak tartja. Ezt a BEOSZ-on belül egyetlen egy egyesület csinálja: a kisbéri civil szervezet vállalta fel. Van vita a történelmi eseményekről szóló megemlékezések körül is. A történelmi sérelmek, igazságtalanságok felemlgetése, trianoni megemlékezések helyett a BEOSZ-nak a már egyszer országos sikerrel megszervezett szeptemberi béke napot javasolta kiemelt nyilvánosságú társadalmi rendezvényként.

Az ÁEK kérdése aktuális érdekvédelmi ügy, rendszeresen napirendre tűzzük az érdekegyeztető fórum, valamint az idősügyi tanács ülésein. Ez a BEOSZ kiemelt feladata. A BEOSZ számos más kezdeményezése mellett elérte, hogy a korábban egy évre érvényes igazolásokat 3 évre adják meg.

Szekeres István moderátorként megköszönte a résztvevők aktivitását. Jelezte, hogy most csak egy vitafórumot zárunk be, de a polémia tovább folytatódik. Nem hagynánk, nem is hagyhatjuk itt abba, folytatni fogjuk a munkát. A társadalom, benne a honvédség változásai rövidtávon is, de a stratégiában is változásokat kényszerítenek ki. Gondolkozzunk közösen és cselekedjünk együttműködésben. A Balassi Egyesület a továbbiakban is segíteni fogja az összefogást.

A katonanemzedéki találkozókról „Kézfogás a honért!”

Már a rendszerváltás előtt és azzal egy időben a Magyar Néphadsereg tisztjeit a sajtó egyes képviselői részéről méltatlan támadások érték. A korábbi történelmi társadalmi fordulókhöz (a Rákóczi szabadságharctól a II. világháborúig) hasonlóan elkezdődött a „bűnbak” keresés. Néhányan ismét a katonákban vélték azt felfedezni. Közismert ugyan, hogy a háborúkat nem a katonák, hanem az ország politikai vezetői, kormányai kezdeményezik, illetve határozzák el. A katona megbízója a társadalom. Minden társadalom és annak politikai vezetése, hatalma ragaszkodik hozzá, hogy az erőszak szervezeteket ő ellenőrizze és csak is az általa meghatározott célra kerüljön alkalmazásra. Az állam bizonyos mértékig valamennyi hivatást szabályozza, befolyásolja (ezt sokan elfelejtették) a katonai hivatást egyenesen monopolizálja.

Azokat a sorozatos igazságtalanságokat, amelyek a magyar katonákat, honvédtiszteket az elmúlt évszázadokban és az utóbbi évtizedekben érték, elsősorban az adott politikai hatalom rovására kell írni. A történelmi szemlélet, illetőleg az események valódi okainak értékelése általában nem tartozott a politika erősségéhez. Országunk az elmúlt évszázadokban de Mohács után mindenképpen - helyzetét és cselekvési szabadságát behatároló nemzetközi erőterben mozoghatott. Ennél fogva nyilvánvaló volt, hogy az egyes történelmi jelentőségű társadalmi változások után a katonákat ért „felelősségre vonások” igazságtalanok és méltánytalanok voltak. Így történt ez a második világháború után is, amikor a magyar hadsereg tisztjeit indokolatlanul, vagy hamisan kreált indokkal elmarasztalták, megalázták, nehéz élethelyzetekbe kényszerítették. Érdemes megemlíteni, hogy 1945 után a Magyar Honvédség fiatal tisztjelöltjeit néhány évig az azt megelőző hadsereg tisztjei képezték ki. Ennél fogva hozzájuk bizonyos kötődésű, katona szakmai elismerés és szimpátia alakult ki. Éppen ezért sokszor értetlenül álltak ezen tisztiek váratlan eltávolításával szemben.

Az előzőekben érintettek alapján az 1990-ben megalakult Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének vezetése a tagegyesületekkel egyetértésben úgy gondolta, s ebben meghatározó szerepe volt az akkori helyettes államtitkárnak, Kelemen József altábornagynak, hogy valamit tenni kell az elkövetett igazságtalanságok nyilvános elítélése, valamint a magyar katonai kontinuitás, a magyar katonaeszmény, a tradicionális katonai értékek és hagyományok helyreállítása érdekében. Ezen gondolatoktól vezérelve született meg 1991-ben az első katonanemzedéki találkozó összehívására vonatkozó elhatározás. Természetesen meg kellett keresni azokat a „közös nevezőket”, eszmei-erkölcsi alapokat, amelyekre építve egymástól világnézeti, politikai felfogásban, családi, társadalmi neveltetésben, katonai életútban és tapasztalatokban, az elviselt, megalázó bánásmódban, ok nélküli igazságtalanságban stb. teljesen különböző emberek, aktív és nyugállományú, rehabilitált és még arra váró katonák, honvédtisztek képesek legyenek egymásnak kezet nyújtani.

Fel kellett tárni azokat a motivációs okokat, indítékokat, amelyek jegyében egy ilyen találkozó létrejöhetett, amelyek érdekében félretehetőek az előítéletek. Minden megtévesztő állítás az

éppen aktuális politika által kreált előítéleteken alapszik, és egyik sem igaz, mert a valóság teljesen más.

Mindezek után a Szövetség és a honvédelmi vezetés úgy vélte, hogy több olyan eszmei-erkölcsi tényező, közös ügy is van, amelyek alapján egy asztalhoz lehet szólítani a különböző katonanemzedékeket. Melyek ezek?

Az első és legfontosabb a hazafiság, a nemzeti öntudat és hazafias önérzet által motivált honvédelem ügye, amelyet ma különösen a sorkatonai szolgálat megszűnése után ilyen összefüggésben sokan elavultnak, idejét múltnak tekintik, amelyet a „zsold” helyettesít. Ez azonban korántsem így van, számtalan hazai és nemzetközi példa igazolja.

A hazaszeretet, mint a katona eszmei-erkölcsi motivációja, erénye általában a szabályzatokban is megfogalmazódik és helyet kap. A hazaszeretet minden katona olyan közös erkölcsi sajátja, olyan nemzeti eszme, a múlt katonai hagyományainak is fenntartója, a jelennek cselekvő tényezője és a jövő hadseregének is szilárd alapja, amellyel a különböző katonanemzedékek egységesen egyetértettek.

A katonák azonos sajátja, eszmei-erkölcsi motivációja a speciális közösség, a „katonasors”, amelyet, bár eltérő körülmények között, más-más módon és korban éltek meg, de mégis

sok benne a közös vonás. A kiképzés, a gyakorlatok, az egész katonai élet embert edző és próbáló viszonyai által kiváltott közösségi-, bajtársi szellem. Ide sorolhatók olyan eszmei-erkölcsi alapokon nyugvó katonai erények, mint az áldozatkészség, szükség esetén az élet feláldozásának a készsége is, a bátorság, a kitartás, a katonabecsület, a fegyelmhezesség, az önzetlen segítség, a tábori élet nehézségeinek elviselése, amelyek nélkül egyetlen hadsereg sem képes rendeltetését betölteni, feladatát ellátni.

A közös eszmei-erkölcsi alapokhoz sorolhatjuk azt a törekvést, hogy a haza védelme, a megbízható és szilárd honvédelem a haza minden állampolgárának érdeke (a honvédelmi törvény szerint „kötelessége”). A biztonság és ha szükséges a haza megvédése az egyén személyes ügye is. Olyan ügy, amit nem lehet másra bízni (mert nincs is kire) vagy csak másoktól (pl. a szövetségesektől) elvárni. Saját országunk védelméről történő gondoskodás és a honvédelemhez való viszony olyan eszmei-erkölcsi kötelesség,

amelyben az első katonanemzedéki találkozó egységesen állást foglalt.

Sajnálatos, hogy az első katonanemzedéki találkozó óta a honvédelem ügyében elfogadott eszmei-erkölcsi alapok a társadalomban nem váltak közkinccsé, sőt csökkent a támogatás és a katonákkal való szolidaritás. Sokan úgy vélik, hogy a „zsoldos” katona egyszerű munkavállaló, csak „pénzért katona”, és nem is szükséges eszmei-erkölcsi motiváció. Ez természetesen nemzetközi és hazai tapasztalatok szerint nem így van. Sőt a szerződéses katona szolgálat vállalásához nagyobb erkölcsi elkötelezettség szükséges, hisz önként, saját elhatározásából vállalja az ország védelmét és ennek kapcsán a katonaélet viszontagságait. Ma azonban még sajnálatosan jórészt a hazai, és főleg a missziós feladatokban történő szerepvállalás anyagi vonzata, valamint a munkanélküliség kényszere a fő motiváció.

Mindezek és az itt nem érintett közös nevezők, azonos eszmei-erkölcsi tényezők alapján az első majd a többi katonanemzedéki találkozót (találko-

zókat) eredményesen meg lehetett tartani. A „Kézfogás a honért” jelszó jól kifejezte a találkozó célját, tartalmát és közös törekvését.

Az első találkozó sikere jó példával szolgált a honvédelem szolgálatát vállalt valamennyi katona, sőt az eziránt felelősséget érző állampolgárok számára is. Meg kell azonban jegyezni, hogy a későbbi találkozók valamelyest elsekélyesedtek, a résztvevők köre szűkült (nem terjedt ki már valamennyi katonanemzedékre). A témaválasztás kevésbé motiválta a résztvevőket aktív szereplésre.

A tapasztalatok alapján át kell gondolni a katonanemzedékek találkozóinak megújítását, szélesíteni kell a résztvevők körét és olyan témákat kell napirendre tűzni, amelyek valamennyi katonanemzedék érdeklődésére számot tarthatnak és elősegíthetik a honvédelem (háttérbe szorult) ügyét is. Továbbá reálisan értékelik és mutatják be a katona sorsokat a múltban, a jelenben és a jövőben egyaránt.

DR. HERCZEG OTTÓ
NYÁ.EZREDES

Tisztelt Varga Tábornok Úr, Kedves László!

Tájékoztató leveled, melyben a Tanácsadó Testületben viselt megbízatásodról történő lemondásodról tájékoztatsz, kézhez kaptam. A katonai karrier tele van izgalmas változásokkal. Örülök annak, hogy most Rád esett a választás, és egy új kihívást jelentő beosztásban folytathatod eddig is fényes pályafutásod. Tevékenységeddel, felkészültségeddel és emberi tartásoddal rászolgáltál. Őszinte szívvel gratulálok és töretlen, továbbra is felfelé törő pályáidat kívánok. A katonai hivatás egy egész életen át tart, különösen azok számára, akik fiatalon elkötelezték magukat a haza fegyveres védelmére és nyugállományba helyezésükig viselték az egyenruhát. Ezek a volt hivatásos katonák életük és szolgálatuk java részében beosztottaik érdekei védelmét tartották szemük előtt. Gondoskodtak beosztottaikról. Az aktív katonai szolgálatuk végével a hadsereghez

való kötődésük nem szűnt meg. Igaz, most már ők szorulnak érdekképviseletre, a fiatalok megbecsülésére. Személyesen mindig nagyra becsültem azokat a hivatásos katonákat, akik felismerték ezt. Ápolták és erősítették a kapcsolatot a nyugállományú katonákkal és egyesületeikkel. Te azok közé a hivatásos katonák és parancsnokok közé tartozol, akik hivatalos kötelezettségeiken túlmenően, szívügyüknek tekintik a nyugállományúak ügyének felkarolását. Önként és szívesen képviselted a hivatásos katonákat a BEOSZ Tanácsadó Testületében. A nyugállományú katonákat tapasztaltabb, bölcsőbb társaknak tekintetted. Tapasztalataiddal és tanácsaiddal hozzájárultál a Szövetség sikereihez. Ugyanakkor közelről is érezhetted azt a szellemiséget, tenni akarást, amit a Tanácsadó Testületben végzett munka során szerezhettél. Munkád és személyiséged hiányozni fog nekünk. Bármennyire szépen ível a pályád, reményeink szerint egyszer majd újra közénk tartozol. A Tanácsadó Testület és a magam nevében ezúton fejezem ki nagyrabecsülésemet és köszönetemet a vég-

zett munkádért, helytállásodért, bajtársiasságodért. Tetteid legyenek példaeértékűek a hivatásos katonák számára. Új beosztásodban kívánok további szakmai sikereket, magánéletedben sok boldogságot, jó erőt, egészséget.

Köszönettel:
VÉGH FERENC (NYÁ.) VEZÉREZREDES,
BEOSZ TT ELNÖKE

Szövetség és közélet

Jászberénybe menet gyakran elgondolkodtam, mit is adhat egy olyan egyesület a városnak, mint a mienk, mely természetesen elsősorban civil, de még mindig sok-sok szállal kötődik a honvédelmi tárcához. Miután megérkezem és találkozom dr. Gedei József polgármesterrel, vagy elfoglaltsága esetén Nagy Gyula alpolgármesterrel, s hallgatom hozzászólásaikat a közgyűlésen, hamar tovatűnnek kételkedő gondolataim. Egy olyan esemény, mint az emlékezés átadása, jó alkalom arra, hogy áttekinthessük ki mit ad egymásnak, ki mivel járul hozzá, hogy a kölcsönös előnyökön alapuló együttműködést mindkét fél meglelégedéssel nyugtázza.

Egy város, s annak önkormányzata által nyújtott erkölcsi, anyagi támogatás, a megbecsülés zászlajával történő kifejezése viszonzásra talál egyesületeink részéről. A település olyan tevékenységgel gazdagodik, mely szorosan kötődik lakosságához, akikre mindenkor és mindenben számíthatnak, ápolják a település honvédelmi hagyományait (sok esetben évszázados katonaműtall rendelkeznek), gondoskodnak idős társaikról, vagyis szociális és karitatív munkával hozzájárulnak e nagy ellátórendszer helyi működtetéséhez, gondozzák a hadisírokat, aktívan részt vesznek a településük közéletében. Számos rendezvénynek, város- és falunapoknak voltak nem csak résztvevői, hanem szervezői, alakítói is. Az egyesületeinkben meglévő kulturális aktivitást egyre több helyen használják ki. Ének- és táncgyuleink járják a vidéket, fellépnek különböző rendezvényeken, fesztiválokon.

A Szövetség egyesületei, a béke követeként is tevékenykednek. Csak gondoljunk vissza a 2008-ban, az ország számos településén, az általuk kezdeményezett és szervezett „Béke Nemzetközi Napja” rendezvényekre, melyek több ezer embert mozgattak meg e nemes cél érdekében. Mindezt volt katonák, rendőrök, határőrök, akik igazán tudják, ismerik a fegyverek erejét, pusztító képességét. Talán épp ezért. Fegyver helyett békegalambot nyújtottak át városuknak, az országnak, a világnak, mert tudják, nekünk mily fontos az. Több, mint 50-en vannak. Sokaknak mondtam el: „Ha zászlónk van, nem lehetünk egyedül, mert egy közösség tagjának tudjuk, érezzük magunkat. Érezd, értsd Te is, hogy egy időben megszakíthatatlan sor tagja vagy: együtt vagy a hajdan élt elődökkel, a jelenben élőkkel, s ott leszel a majd megszületőkkel együtt. Közösségi jelentésüktől megfoszthatatlan jelentéseket hordoz e jelkép, amely egységünket, azonossá-

gunkat fejezi ki, mélységes emocionális alapokon”. Köszönet érte.

De ide sorolható az a kezdeményezés is, mely a Dél-alföldi régióból indult el a csongrádi polgármester támogatásával, majd országos szintű rendezménnyé avanszált, a „Polgármesterek Konferenciája”. A ma már 126 egyesület 13 ezer fős tagsága átérzi, mit jelent egy települési közösséghez tartozni, egy önkormányzat támogatását élvezni. Számos helyen ma már csak ők adnak otthont, kommunikációs lehetőséget, programajánlatot, anyagi és erkölcsi támogatást nekünk. Pártsemleges egyesületekként nem érezzük a politikai megosztottság – sajnos az országban még létező –, hatását működésünk vonatkozásában, mert ők számítanak ránk, mi számítunk rájuk. Településeinken az állami ünnepek lassan elképzelhetetlenek nélkülünk. Fialatok sokasága, csak tőlünk hall katonáink szolgálatáról, missziós tevékenységéről, a hazaszeretetről, a hadtörténelemtől, a bajtársi szellemtől és katonai erényről, s általunk lát egyenruhát. Az egyesületeink részéről elhelyezett emléktáblákról tudják, hogy településükön mikor, meddig és milyen katonai szervezetek szolgáltak. Ma ezen egyesületek tagjai adják a településük értelmiségét, ők vesznek részt történetük megírásában. Polgárok, a városuk, falujuk megbecsült tagjai, akikre mindig és mindenhol lehet számítani, mint ahogy ők is számítanak az életük utolsó szakaszának helyet adó településre. Köszönet érte.

ERDŐS LÁSZLÓ NYÁ. EZREDES

Bakaity István nyugállományú ezredes 1928–2010

Megrendülten álltuk körül koporsódat a kiskunhalasi temetőben, hogy lerójuk kegyeletünket és együtt emlékezzünk a tisztelettel övezett tűzérkatonáról, példásan dolgozó tagedgyesületi elnökről.

Mindnyájan szomorú szívvel hallgattuk búcsúztatód, Benkő Tibor altábornagy, a Magyar Honvédség összhaderőnemi parancsnokának gazdag életutadat bemutató szavait, aki tanítómesterének nevezett, akitől megtanulta az igazi tűzérparancsnoki szakmát, akire mindig, minden időben felémelt fővel lehetett tekinteni. Mindnyájan ismertük gazdag életutadat, hogy végigjártad a tűzértisztre is jellemző lépcsőfokokat, a különböző helyőrségeket. Szakmai tudásodat elismerték Nagykovácsán, Kecskeméten, a Zrínyi Akadémián, Pápán, Jászberényben és Kiskunhalason, ahol tiszteletre méltó beosztásaidat töltötted. 1983. október 1-jével kerültél nyugállományba EPHK-beosztásból.

Nyugállományba kerülésed után bekapcsolódtál a Kuruc Vitézek Nyugállományú Egyesület munkájába, ahol később 1989. évben tagedgyesületi elnöknek megválasztottak. Húsz éven keresztül fogtad össze e nagyszerű közösségnek a munkáját, végeztél kiemelkedő értékmegőrző tevékenységet nemcsak a szűkebb közösség-

ben, hanem a város életében. Ezt a kiemelkedő munkádat ismerte el a honvédelmi vezetés, amikor 1998. október 23-án nyugállományú ezredesnek előléptetett, és a város önkormányzata 2002. évben Pro Urbe kitüntetésben részesített.

Alkotó kezdeményezője voltál a BEOSZ tagedgyesületei összefogásának, a régiók szerepe meghatározásának. Az elsők között voltál, akik vállalta a régióbajtársi találkozó megrendezését tizenkét évvel ezelőtt. Példamutatónak megszervezted, s ma is szívesen emlékezünk gazdag programjára, a bajtársi találkozó emberi oldalára.

Megfogalmaztad életed mottóját is. S még most is fülünkben cseng, ahogy kifejtetted: a magam szempontjából hálával és szeretettel gondolkodom parancsnokaimra és beosztott katonáimra, a kisebb és nagyobb katonai közösségekre, akiknek felkészültsége, hazaszeretete megjutalmazott minden értük és velük való munkámért és fáradozásomért, s ha még egyszer újra kezdeném, ugyanott kezdeném! Igazi hazafivá ezen katonai közösségekben váltam! Példamutatásoddal igazi katona és tagedgyesületi elnök voltál. Nem éltél hiába, mert mindig valakiért éltél. A családért, hivatásodért, a közösségért, mindannyiunkért. Nem éltél hiába, mert ismerted a legnagyobb, a leggyönyörűbb érzést, a családi s bajtársi szeretetet.

Emléked kegyelettel megőrizzük.

Pihenj örök idődig!

DELI JÓZSEF NYUGÁLLOMÁNYÚ EZREDES

Rétháti László

1934 – 2010

Végző Búcsú Főtitkárunktól!

2010. február végén, életének 76. évében, szeretett és tisztelt Főtitkárunk, Rétháti László Bajtársunk szíve örökre megszűnt dobogni.

Repülő pályafutása a negyvenes évek végén a sportrepülés vitorlázó ágazata művelésével kezdődött, Hármashatár-hegy, Algyő. 1950-től a Honvéd Kilián György Hajózó Tiszti Iskola növendéke. 1953-tól Jak-18, majd Jak-11 típusok következtek. Később az első rendszeresített sugárhajtású repülőgép, a MiG-15 következett Kunmadarason oktatóként. 1956-ban kényszerűségből leszerelt. Visszatért régebbi sikerei színhelyére a Hajógyárba, ahol csoportvezetői beosztásba került. 1960-tól többszöri próbálkozás után az RNA (MÉM-RSZ) kötelékébe kerül, ahol PZL-101 típusú repülőgépen repül és oktat. 1968-ban Kamov-26 típusra kap átképzést az akkori Szovjetunióban, mely oktatói pályafutását is megkoronázza. 2000-ben tragikus esemény következett be életében, elvesztette élete párját, mindenkori támaszát, feleségét, melyet nehezen, de átvészelt.

Az 1989-ben alakult Magyar Veterán Repülők Egyesületének alapító tagja. Majd a jogutód Magyar Veterán Repülők Szövetségének is, melynek napjainkig főtitkára volt.

Volt Bajtársaid és a Magyar Veterán Repülők Szövetsége valamennyi tagja nevében búcsúzom Tőled!

Emléked Örökké megőrizzük!

GÖDRI DEZSŐ

Temetett a Bem Egyesület

Beteg lett Murvai Béla! Elnökségi ülés volt éppen, a pár percet késő hozta a hírt. Meglátogatjuk! –, volt az első szó. Holnap, vagy holnapután. (Nem kapkodtunk, mert egészségesnek tudtuk.) A holnapután már új hírt erősztolt ránk: lányát kórházba vitette, majd őt is elvitte a mentő, és a kórházban meghalt. Szívünk nem hitte, eszünk dolgozni kezdett: a lánya – aki honvédségi bérlakásban él, de fogyatékos

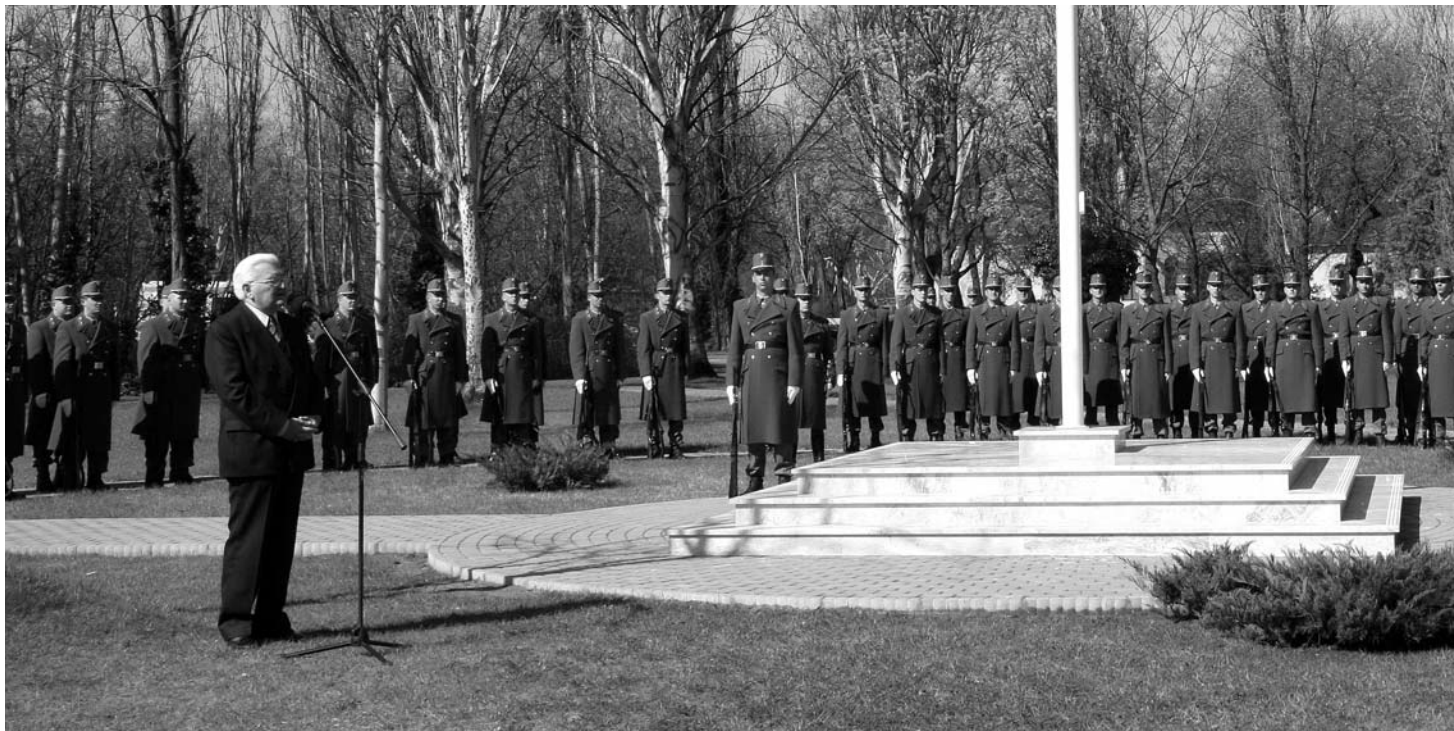
tudattal tölti napjait – ellátása az azonnali feladat! A kórházból visszatért nőt a szomszédok, a barátok szociális ellátása átsegítette a kezdeti görcsön. Az ügy önkormányzati segítséggel hosszú távú megoldást nyert, mert otthonban helyezték el az árvát. (Édesanyja húsz éve halott)

Az apa temetése – mert Murvai, évtizedekkel ezelőtt minden kapcsolatot megszakított a honvédséggel, roko-

naival – az Egyesületünk ügyévé vált. A kerületi önkormányzat segítségével, a kegyeleti és a temetéssel kapcsolatos intézkedéseket – rokonok felkutatását, évfolyamtársak értesítését – elvégeztük. Egyesületünk az elhunyt tagunkat katonához, bajtárhoz méltó körülmények között helyezte örök nyugalomra: a Himnusz és a Szózat között elhangzott búcsúztatóval megadtuk az illő végtisztességet, ami egy nyugállományú katonának kijár.

ELNÖKSÉG

Központi Katonai Temető és Kegyeleti Hely

Április első hetében, nagy jelentőségű kegyeleti esemény történt a Fiumei úti temető Nemzeti Sírkertjének 52-es parcellájában. Központi Katonai Temető és Kegyeleti Hely avatására gyűltek össze a meghívott vendégek és az érdeklődők.

Az avatás első szónoka Boros Péter miniszterelnök, a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság elnöke volt.

Dr. Boross Péter avató beszédében így fogalmazott: a Fiumei úti temetőben hatalmas emléképítmények fejezik ki a nemzet egyetemes tiszteletét. „Bárki elzarándokolhat Arany János sírjához, de még nagyon sokan nyugszanak itt. A temető érzelmi kötődés szeretteinkhez, és mindazokhoz a nagy személyiségekhez, akik itt találtak maguknak nyughelyet. Ám ez nem temetőkultusz, hanem az ember természetes kötelezettsége.” Anatole France-ot idézve hozzátette: az ősök sírjai teszik hazává az országot. „Kegyelmesen ünnepi ez a nap. Ami eddig ugyanis hiányzott, az a katonatemető”, mondta az elnök, majd úgy folytatta: a katona háborúban és háborún kívül is olyan esküt tesz, hogy életét is feláldozza. „A magyar történelem iszonyú áldozatra volt képes azért, hogy magyarnak maradjon e föld. Nincs még egy nemzet Európában, mely ilyen

véráldozattal teljesítette a megmaradás parancsát”, mondta Boross Péter. A volt miniszterelnök végül úgy fogalmazott: a haza nem maradhat őrizetlenül, mindig védeni kell. „A katona, a katonaság szükségszerű egy nemzet életében. Természetes, hogy e különleges hiva-

tás kapjon teret, és adjon alkalmat az együttes gyászra. Úgy vélem, nagyon jelentős hiányt pótol ez a katonatemető.”

A haza szolgálata a legnagyobb szolgálat – kezdte köszöntő beszédét Tömböl László mérnök vezérezredes, a HM Honvéd Vezérkar főnöke. A gon-

yeleti Hely avatás

dolkodóknak a civilizáció kezdete óta eszménye a honvédelem, a katonasors. Távolba látásuk valóra vált: ezer évekket követően már intézményesen ismerik el a hazájukat védő, esküjüket híven szolgáló katonák legnagyobb áldozatát: hősi halálukat. Azt a halált, amelyet a

história nemesnek, szépnek, férfiasnak, de sokszor egyszerűen csak katonásnak mond. Holott tudjuk: a tragikus hirtelenségű elmúlás, a sors vonalának elpatanása sokkal inkább szomorú, sőt, kegyetlen végpontja egy katona életének. Egy olyan életnek, amelynek még számtalan tennivalója lenne. A halál családokat és rokonokat, barátokat és kollégákat, bajtársakat és ismerősöket foszt meg egy példaértékű hivatást, egy nemzeti intézményt, a katonaságot választó társuktól!

A mai Magyar Honvédségnek már nem kell pusztító háborúban, hatalmas emberveszteségekkel járó összecsapásokban részt vennie. A világháborúba torkolló múlt véget ért. A katonai szolgálat már biztonságosabb, mint a megelőző évszázadokban. Jelenünkben a honvéd a közmegebecsülés és népszerűség alanya, hazájának és értékeinek védelmezője.

A Magyar Honvédség legnagyobb értéke az ember!

A Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Honvédség ennek megfelelően gondoskodik katonáiról szolgálatuk alatt – és annak esetlegesen tragikus befejezését követően is. Így tettek 161 évvel ezelőtt, 1849-ben is azok a fővárosi polgárok is, akik itt, a Fiumei úti temetőben első alkalommal a szabadságharc katonáinak, hősi halott honvédeinek adták meg a végtisztességet. A névtelen honvédek követő sírhantok alatt nyugvók avatták Nemzeti Pantheonra e sírkertet.

Ebben a parcellában magyar katonák nyugszanak. Az újabbak között tüzserész és pilóta bajtársak sírhantjai. Mától a legmagasabb minősítésű, a Magyar Honvédség halottai és a szolgálatteljesítés közben hősi halált halt katonáink kegyeleti helye ez a terület. Az élők, a hátramaradottak számára pedig a tisztelet és a főhajtás lerovásának kultikus helyszíne.

A haza szolgálata a legnagyobb szolgálat. Mert a haza mindennek előtt való – de a méltó végtisztesség része az elhunyt családjáról való gondoskodás is. Hiszen senki nem születik hősnak és senki nem kíván tragikus sorsot önmagának. De hőssé és mártírrá válhat, hiszen katonaként nem önmagát, hanem nemzetét, országát, a demok-

ráciát és a humánumot védi, így annak áldozata is lehet.

Mert ők, akik már itt nyugszanak – és akiknek a jövőben e temető lesz a végső nyughelyük – értünk, valamennyiünkért, a honvédségért, sőt számtalan szabadságszerető, a demokráciát és a békét építő népért haltak meg.

„Az élet él és élni akar”. A tőlünk pár száz lépésnyire nyugvó költő, Ady Endre örökbecsű mondata azoknak és azok-

ról szól, akik tehetnek halottaik, az örökre elbúcsúzottak emlékéért. Mert addig velünk maradnak, addig nem hagynak el végleg bennünket, amíg mi el nem feledjük őket.

Ők a mi honvédeink maradnak. Örökre.

Ez a temető nemcsak azoké, akiknek teste itt porlad, akikért pár perce megkondult a lélekharang – hanem mindannyiunké, akik a honvédelmet, katonáink sorsát szívügyüknek tekintjük.

Köszönet illet mindenkit, akik részt vettek e temető alapításában. A Honvédelmi Minisztériumot, a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeumot, a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottságot, valamint a Budapesti Temetkezési Intézetet az önzetlen és segítő közreműködéséért!

FOTÓ: KACSÓ LAJOS

Közyűlési híradó

Minden magára valamit is adó egyesület életében fontos az éves közgyűlés, melynek célja a beszámolás az előző évi tevékenységről, illetve az aktuális év feladatának meghatározása, a munkaterv és a költségvetés elfogadása. A kibővített elnökségi ülésen történt előkészítés döntött a közgyűlésről, amit szokásos helyünkön, a rendőrségi ún. „Csónakházban” hívtunk össze. Közgyűlésünket megtisztelte jelenlétével dr. Havasi Zoltán ny. rendőr dandártábornok, a Rendőr és Határőr Nyugdíjasok Országos Szövetségének elnöke, Juhász István ny. rendőr ezredes, a BEOSZ Rendvédelmi Tagozat alelnöke, Fekete István ny. ezredes, a BEOSZ Északmagyarországi régió vezetője, Kiss Antal ny. őrnagy, a Magyar Ejtőernyősök Szolnoki Szervezetének elnöke, valamint Nagy László őrnagy, a Magyar Repülőök Bajtársi Egyesület

képviselésében. Sajnáljuk, hogy több meghívott vendégünk nem tudott részt venni a közgyűlésünkön. Nyilván ennek egyik komoly indoka, hogy ezen a napon több egyesület is az ún. „Idősek Akadémiája” elnevezésű rendezvényen vett részt.

Az, hogy a rendőri szakmai vezetés semmilyen szinten nem képviseltette magát a rendezvényünkön, nem függ össze a fentebb említett eseménnyel. A közgyűlés által elfogadott hét napirendi pont indokolta, hogy fegyelmezetten menjen a munka. Talán jót is tett velünk kicsit a szakmai vezetés, ugyanis az elnöki beszámolóhoz soha annyian nem szóltak még hozzá, mint most. A hét fő hozzászóló különböző

témában és hangsúllyal emelte ki az egyesületünk fontosságát, működésünk javítását, a nyugdíjastársak találkozási lehetőségét, a beteglátogatást, törődést kegyeleti ügyekben, a végtisztesség megadását. Ne higgyük, nem panasznapi volt ez, és ennek őszintén örülök. Inkább egy őszinte kitárulkozás volt, melyben nyugdíjasaink jelezték: a 20-30-35-év szolgálat nem múlt el bennük, van még mindig kötődésük a volt szolgálati helyhez.

A sűrű napirendi pontok között szerepelt két tisztségviselő megválasztása is. Nagy András elnökhelyettes elköltözött a megyéből, így munkáját ellátni nem tudja, ezért kérte a fel-

mentését. A Számvizsgáló Bizottság elnöke, Bodzsár Imréné egészségügyi állapota okán jelezte, hogy nem tudja vállalni a feladatot. Mindkét személy kérését elfogadta a közgyűlés és megköszöntük az eddig végzett munkájukat. A tagsági viszonyuk fenntartásával továbbra is támogatják egyesületünket. A Végért Gyula által vezetett jelölőbizottság javaslata alapján dr. Lukács Gusztáv nyugdíjas társunkat elnökhelyettesnek választotta meg a közgyűlés. Kántor Józsefné tagtársunk kapott jelölést a Számvizsgáló Bizottság elnöki teendőire, melyet a közgyűlésünk szintén elfogadott. Gratulálunk mindkét megválasztott tisztségviselőnek, és azt várjuk, hogy munkájukkal hozzá tudnak tenni az egyesület színvonalasabb működéséhez. Elnökségünk javaslattal élt a közgyűlés felé, hogy a közelmúltban a 90. életévét betöltött Makai István tagtársunkat nyilvánítsunk tiszteletbeli taggá. Az előterjesztést nagy tetszéssel a közgyűlésünk elfogadta.

A tömény napirendi pontok közepette nem feledkeztünk meg évfordulós tagunkról, Kocsis Ferencnéről, aki a 60. születésnapját ünnepelte. Ez történt Szolnokon, 2010 februárjában.

Igaz történet

Tartalmas egyesületi közgyűlésen vettem részt, ahol elfogadták az éves munkatervet, és tájékoztató hangzott el az idősek akadémia rendezvényéről. Szünet következett, ahol megszólított egy fiatal nyugdíjas – kérdeve, van-e számára egy kis időm, gondolj meghallgatására? Válaszoltam – természetes, hisz életem nagy részét mások gondjainak meghallgatására fordítottam.

Elkezdte mondókáját. Tisztelegően letöltöttem pár éves külföldi szolgálatomat, a vezénylésem lejárt, bevonultam új szolgálati helyemre. Azért új, mivel a külföldi szolgálatom idején „rég” munkahelyem megszűnt, ezért az új helyemen kellett jelentkezni. A kapuügyelet nem akart beengedni, mivel belépőm nem volt. Nagy nehezen sikerült bejutnom, de nem az illetékes főnökhöz irányítottak, ahol illetett volna „szolgálatértelre jelentkezni”, hanem „S” úrhoz. Rám is kérdezett, hogy „mit

akar?”. Majd közölte, hogy az „R”-állományba vételnél gond van, mert aki nek a helyére terveztek, még csak másfél év múlva kerül „Ny”-ba. Kérdésem természetesnek tűnt: mit takar az, hogy „R”-állományba helyeztek? A válasz szerint szolgálat itt-ott, anyagvételezés ahol szükséges, oda megyek, ahova küldenek, és majd csak eltelik az a másfél év. Közben jeleztem az „S” úrnak, hogy a külföldi szolgálat után néhány nap pihenés megillet. Nos ez igen kemény ellenállásba ütközött, szó sem lehetett róla, mert ne követelőzzek, hisz most érkeztem vissza, még nem is tudom mit fogok csinálni.

A fogadtatás, a bizonytalanság idegileg összeroppantott, kórházba kerültem. Az ÁEK különböző osztályain alapos vizsgálatokon estem át, ahol megállapították, hogy „katonai szolgálatra alkalmatlan” vagyok, kezdeményezik nyugállományba helyezése-

met, természetesen FÜV döntés alapján. Bizottság elé kerültem, ahol ismertették a határozatot. Tudomásul vettem. Visszamentem az egyik irodába, ahol azt mondta az „S” úr – az a kitüntetés, ami az asztalon van, az a magáé – eltettem. Végig kellett járnom a főnököket, aláírni az „elszámolási okmányomat” – mindennel el kellett számolnom, amivel nem is rendelkeztem. Mindennel „leszámoltam” – amit az aláírások igazoltak – és eltávoztam. Bizonyos idő elteltével hívott az „S” úr telefonon. Van itt egy tör, amit a miniszter adományozott magának, mi legyen vele? Közöltem, hogy küldje el postán. Elküldte, a postás kikézbcsitette, én pedig csak halkan és udvariasan mondtam a postásnak: „Hazámat szolgáltam!”.

Több mint három évtizedes szolgálatom alatt, ilyen élményekkel még nem találkoztam. Papírra kellett vetni őket. És most csak kérdezem: Jól érzem-e magam ebben a nyugdíjas közösségben? Megértettem a lényegét!?

LEJEGYEZTE: DELI JÓZSEF

Férfinap Pápán

Kevesen tudják, hogy május 19-e nemzetközi férfinap. Viszont vannak olyan közösségek, akik ezt már régóta számon tartják. Ilyen a pápai Honvéd Bajtársi Klub is, melynek hölgytagjai a nemzetközi nőnapon való köszöntésért cserébe esztendőről-esztendőre felköszöntik a klub férfitagjait. Szép és kedves szokássá, sőt hagyománnyá vált e rendezvény a közel negyven esztendő szervezet életében. Idén, a Honvédelem napján, május 21-én tartották a férfinapot, melyen Major Anna nyá. fő-törzsőrmester asszony, klubelnök tartott köszöntő beszédet. Kiemelte, hogy a találkozóra javítani szeretnék a nemek

közötti kapcsolatokat, előtérbe helyezve a nemek közötti egyenlőséget, és kiemelve néhány pozitív tapasztalatot.

Ez egy olyan alkalom a férfi klubtagjaik számára, ahol elismerik az elért eredményeiket, hozzájárulásukat a közösség munkájához. A vacsorával kísért ünnepséget színvonalas kultúrműsor gazdagította a HM Rekreációs és Kulturális Közhasznú Nonprofit Kft. munkatársa, Kerecsényi Zoltán szervezésében. Fellépet Zsidai László szájharmonikás, Szabó Árpádné népdalénekes, Rosta Jenőné, Ruzsás Sándorné klubtag-versmondók valamint a helyőrségi kultúrotthon bájos hölgyeiből álló hastánccsoport. Az est a hagyományoknak megfelelően zenés-táncos mulatsággal ért véget.

MOTTÓ: „Aki nem tudja, honnét jött, azt sem tudja, hová megy, mert nem tudja, hol van. (...) A történelem, vagyis a múlt ismerete előfeltétele a jó iránynak. Megtudhatjuk belőle a helyes cselekvés útjait, de azt is, hogy milyen hibákat kell elkerülnünk. (...) A történelem egy nagy integráló erő.”

HABSBURG OTTÓ

Emlékoszlop és emlékpark

Tagságunk identitását figyelembe véve Szövetségünk egyik legfontosabb tevékenységi területe a katonai hagyományok megőrzése, ápolása. Tagságunk összetételéből eredően eleve olyan szervezeti kultúrával rendelkezünk, amelynek kifejezése, megjelenítése besorolja a BEOSZ-t a társadalom azon csoportjai közé, melyek valamilyen formában és mértékben felvállalják bizonyos társadalmi értékek tradicionális megőrzését, megtartását, illetve a rendszeres szervezeti élet megvalósulásán keresztül végezzük azok továbbörökítését, ápolását.

E tevékenység igazi jelentősége a nemzeti katonai hagyományok fennmaradásának, illetve továbbélésének biztosításában rejlik. A magyar nemzet életében ennek legalább olyan jelentősége van, mint például a néprajzi hagyományok (népviselet, népzene, néptánc) feltárásának és szervezett csoportok általi továbbéltetésének.

Határozott álláspontunk, hogy a BEOSZ a honvédelem ügyét, illetve a maga ügyét akkor és úgy szolgálja a legjobban, ha részt vállal azokból a társadalmi erőfeszítésekből, amelyek a fiatalok, a felnővekvő katonanemzedékek hazafias, honvédelmi nevelését szolgálják. A magyar társadalom csak úgy tud megfelelni a XXI. század kihívásainak, ha tisztában van saját múltjával és megőrzi nemzeti sajátosságait, kultúráját. Ennek nélkülözhetetlen részét képezik a magyar katonai hagyományok.

Másrészt törekvésünk, hogy a társadalom tudja és elismerje, hogy mi, katonák a hagyományainkkal együtt létezzünk, tehát velünk számolni kell, ugyanakkor számíthat is ránk. A hadtörténeti emlékek megőrkítésével, a jelesebb személyekre és eseményekre utaló megemlékezésekkel közvetítjük a társadalom felé azt az értékrendet és azokat a magatartásmintákat, amelyeket megőrzésre és követésre méltónak tartunk. Magunknak pedig azt bizonyít-

juk, hogy katonának lenni érték volt és lesz és ezért büszkék vagyunk és lehetünk a haza, az állampolgárok védelmében eltöltött éveinkre.

Vannak kegyhelyeink, temetőink, emlékhelyeink, emlékműveink, amelyeknél kifejezzük hálánkat elődeink dicső tetteit felidézve. Hazánk két évezredes történelme bővelkedik hősi és cselekedetekben. Van mire és kikre emlékeznünk, és ezt meg is tesszük.

A hagyományápolás mellett a BEOSZ megalakulásától kezdve jelentős lépéseket tett a hagyományteremtésben is. Nagyszerű kezdeményezésként vállottuk valóra azt a felismerést, hogy az örök értékű katonai erények összeköthetők a különböző katonanemzedékekkel, és közös találkozóra invitáltuk a múlt és a jelen katonáit, hogy kezet nyújtsanak egymásnak, megtalálják egymással a közös hangot. A „Kézfogás a Honért!” szlogennel létrehozott katonanemzedéki találkozókon jóleső érzés volt együtt látni és együtt tudni a különböző katonanemzedékek képviselőit, akik tisztelettel tekintettek egymásra és megbecsülték egymás eszményeit.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége 2000-ben, a Magyar Millennium jegyében, a IX. Katonanemzedéki Találkozón a kenesei honvédüdülő parkjában facsemetéket ültetett. Az akkori résztvevők ünneplésen elhatározták, hogy a X. jubileumi találkozón emlékoszlopot állítanak a haza kiszolgált, hű fiainak, a honvédség obsitosainak a tiszteletére.

A balatonkenesei üdülőben a katonai szolgálat emlékét megőrkítő, oszlop alakú emlékmű, kopjafa a mindenkor magyar hadsereg katonáinak, kiszolgált hadfiainak, az obsitosoknak a tiszteletére emeltetett, és tradícióvá vált a reájuk történő emlékezés.

Az emlékoszlop Varga Károly nyá. főtörzszászlós, fafaragó népművész alkotása, aki a Kaposvári Fegyveres Erők Nyugállományúak Klubjának tagjaként örömmel teljesítette az elhatározást.

Az Obsitosok Emlékoszlopának évenkénti koszorúzása a Katonanemzedéki Találkozóink részét képezi. Az itt megfogalmazott gondolataink üzenetek a résztvevőknek, a koszorúzó katonai vezetőknek és a társadalmi

szervezetek képviselőinek. Figyelemfelhívás arra, hogy több tízezer a nyugállományú katonák száma, akikről méltó módon gondoskodni nemcsak törvényi kötelezettség, hanem erkölcsi felelősség is.

A BEOSZ megalakulása 20. évfordulója alkalmat nyújt és késztet is bennünket arra, hogy emlékezzünk. Ez az időszak már Szövetségünk életében is egy olyan terminus, ami méltó lehetőséget kínál a visszatekintésre.

Emlékezni sokféleképpen lehet. Leginkább úgy érdemes, hogy az elődök dicső tetteinek felidézése szolgálja a további életünket és gyarapítsa javainkat. Ez lehetővé válik, ha olyan időben, helyen és közegben tesszük, amittől az emberi lélek nemesebbé, jobbá válik.

A 20. éves jubileumi emlékezés jel-szavául, mottójául ezért a következő, Vörösmarty Mihálytól vett idézetet választottuk, amely így hangzik: „A múltat tiszteld, s a jelent vele kösd a jövőhöz!”

Am, a hétköznapi és a közelmúlt katonáinak, szolgálatkész helytállásuknak, a hazáját, népét szerető, kiszolgáló és érte akár életét is áldozni kész közkatonának kevesebb megbecsülés jutott.

Petőfi Sándor: Katona vagyok én című versében így ír erről:

*„Katona vagyok én, kiszolgált katona.
Káplár se voltam, mindig közkatona.
A katonasághoz ifjúságot vittem,
Ott maradt az, haza öregséggel jöttem.
Nagy volt a pontosságom, nagy volt a hűségem.*

Nem volt rám mérve csak egy büntetés sem.

*Mi lett a jutalmam, mikor kiszolgáltam?
A generális megveregette vállam.”*

Szerencsére, a mi katonaidőnkben nem kellett háborúzni, bajt vívni, a már korszerű fegyverekkel csatázni. Azonban mi azért vállaltuk ezt a szép hivatást, mert mély érzelmekkel viseltettünk hazánk védelme, népünk megbecsülése iránt.

Mi is tapasztaltuk, mások is elmondták, hogy az üdülőbe látogatók, a pihenni vágyók, a fákkal övezte parkban gyakran felkeresik emlékoszlopunkat. Jó érzés tudni, hogy a nyugállományú apa vagy nagypapa milyen büszkén és szeretettel meséli unokájának, hogy ez az ő több évtizedes becsülettel szolgált katonaéletére is emlékeztet.

Az emlékoszlopot gondozzák és ápolják, mások egy-egy szál virágot is elhelyeznek rajta. Igazi kegyhely lett az obsitosok körében.

A mai, aktív állománynál azt kívánjuk elérni, hogy megérintse őket a magyar katonai múlt, s hogy nyílt szívvel és értelemmel legyenek képesek befogadni a múltból és a közelmúltból érkező üzeneteket. Annak tudatában szervezzük rendezvényeinket, hogy a katonai tradíciók egyik generációról a másikra történő átöröklése megvalósuljon.

Ezért kezdeményeztük a miniszter úrnál, hogy járuljon hozzá a balatonkenesei üdülőben egy katonanemzedéki emlékpark létesítéséhez, ahol az elmúlt korokban dicsőséget és megbecsülést szerzett nagy múltú, tekintélyes helyőrségeket, alakulatokat és fegyverne-

meket megörökítő szimbólumokat helyezhetünk el, hogy ezek megnevezését, létezését az utókornak örökölni hagyjuk. Útjára bocsájtjuk ezt a gondolatot és gyakorlatot a BEOSZ szervezetei között is és ösztönözzük őket, hogy a szimbólumok sorát újabb és újabb emlékek gazdagítsák.

A BEOSZ, a társadalmi nevelésben vállalt tudatos és sajátos részvételével, illetve eszközrendszerével kíván eleget tenni tagsága identitásából eredő szerepének, hogy különösen az ifjúság és a katonai szolgálatot vállalók körében erősítse a hazafiság és a nemzeti öntudat érzését és hozzájáruljon a haza és az állampolgárok sorsáért érzett felelősség kialakításához.

Az ifjabb nemzedékek kötelessége az elődök méltó tisztelete, megbecsülése azáltal, hogy ők is igyekeznek olyanokká válni, mint akiket példának, követendőnek tekintenek. Ezért oly meghitt az a pillanat, amikor őszintén gondolunk arra az eseményre, azokra a személyekre, akiknek magasztos tetteire, teljesítményére magunk is vágyunk, hogy megmérettessünk, méltók vagyunk-e ezen hagyomány folytatására és a mi tetteink vajon példák lennének-e utódaink számára.

Úgy gondolom, hogy a BEOSZ újonnan kialakított hagyománya jelképévé vált Szövetségünknek, a katonanemzedékek összefogásának, s talán a jogosan elvárható megbecsülésünknek is.

DARÓCZY FERENC NYÁ. ALEZREDES
A BEOSZ KÖZÉP-MAGYARORSZÁGI
RÉGIÓJÁNAK VEZETŐJE

A Közép-dunántúli régió életéből...

... egy szelet, azonban tanulságos volta miatt érdemesnek tartom közreadni. Igaz, hogy itt is történések voltak, nem nagy dolgokban döntöttünk, de jól éreztük magunkat együtt, jól beszélgettünk, tanácskoztunk, tanultunk.

Régióinkban immár hagyománnyá vált, hogy a tageszervezetek vezetőivel találkozunk egyszer tavasszal, és egyszer ősszel. És tesszük ezt a három megye valamelyik településén. Mivel most ugye tavasz van, a választás

Tapolcára esett, ahol is Nacs Ferenc nyugállományú zászlós, a Tapolca és Környéke Honvéd Bajtársi Egyesület elnöke biztosította részünkre a helyszínt a Tavasbarlang szomszédságában lévő Szent-György Panzió különtermében.

A KDR-ben jelenleg 12 tageszervezetet tömörítünk, ebből 11 képviseltette magát, volt, ahol a titkár is megtisztelte rendezvényünket. Körünkben köszönthettük Ocsovai János nyugállományú ezredes bajtársat, a BEOSZ alelnökét, és Esküdt Lajos nyugállományú alezredest, a BEOSZ munkatársát, akik elfogadták meghívásunkat. A BEOSZ alelnöke érdekvédelmi kérdéseket tárt elénk, amelynek során jogosan vetődött fel, hogy kitűnően felépített előadását a klubok érdekvédelmi felelőseinek is meg kellene hallgatni. Akkor bizonyára jobban eljutna a személyekhez a három szó – érdekvédelmi, érdekvédelmi, érdekvédelmi,

érdekérvényesítés. Esküdt Lajos nyugállományú alezredes a pályázatokkal kapcsolatosan felhívta a figyelmet a pályázati munkák időbeni beadására és az esetleges hiánypótlások pontos betartására.

Kovács Józsefné, a Tanácsadó Testület tagja is megtisztelte régióülésünket, akit azért hívtam meg hogy a tagság nőtagjai részére megtegye javaslatait. Mindjárt egy hölgy elnökkel is találkozhatott, hiszen sorainkban köszöntöttük a Pápai Honvéd Bajtársi Klub újonnan megválasztott elnökét, Major Anna nyugállományú főtörzsőrmestert, akinek ismételten gratulálunk megválasztásához. További sok sikert kívánunk!

A régióban egy háromfős vezetőség működik, lényegében minden megyének van egy képviselője, aki a tageszervezetek gondjait viseli. Jó az összhang közöttünk, elosztjuk a munkát. Helyeteseim: Pászti Balázs nyugállományú őrnagy, aki Pápa és környéke, Mátyási Ferenc nyugállományú őrnagy Tata felelőse, aki egyben honlapunkat is kezeli.

Ezen az értekezleten a fő hangsúlyt a közeljövő eseményeire összpontosítottunk, ugyanis a sárbogárdi Honvéd Bajtársi Egyesület május 15-ei, a má-

sodik világháború befejezése évfordulójának tiszteletére – a BEOSZ által is támogatott – rendezvénye után a másik nagy esemény a Kisbéri Napokhoz kötődik, amelyet június 19-én rendez meg a 16 főből álló Perczel Mór Veterán Katonai Hagyományőrző Egyesület. A „gulyásagyúba” tervezett pörkölt elfogyasztásáig a rendezők istentiszteletet, ünnepélyes állománygyűlést, a hagyományőrzés és hagyományápolás időszaki kérdéseit boncolgató szakmai napot tartanak. Kisbérre is várunk mindenkit!

Ezt követően is számunkra érdekes kérdéseket beszélünk meg, többek között az egyesületek anyagi támogatásáról is szó volt. Az ebéd elköltése után házigazdánk, mint egy profi idegenvezető, bemutatta Tapolca városát. Igazán nagyszerű benyomásunk alakult ki a szépen fejlődő városról. Hogy már nem katonaváros, egyáltalán nem zavarja a helyieket, az idegenforgalomra helyezik a fő hangsúlyt, mint a város egyik bevételi forrására.

Terveink szerint ősszel Badacsonylábdiban, jövőre pedig Pápán találkozunk, ahol vonzó lehet a C-130-as megtekintése.

ERDŐS GÉZA

NYUGÁLLOMÁNYÚ ALEZREDES

PETŐFIRE EMLÉKEZTEK

A nemzeti ünnepen, március 15-én délután tartotta ünnepi megemlékezését a pápai Honvéd Bajtársi Klub. Idén Petőfi Sándor egykori első pápai lakóhelyéhez hívta a klub az emlékező pápaiakat, ahol a szervezet dalcsoportja 48-as énekkel, Gosztola István versmondó Petőfi-költeménnyel gazdagította a főhajtást. Ünnepi beszédet Kerecsényi Zoltán, a klub titkára tartott. A megemlékezés koszorúzással zárult az egykori pápai diák, a későbbi forradalmár poéta házában lévő márványtáblánál.

Köszöntjük a HOHÉ-t!

A Honvéd Hagyományőrző Egyesület 1990. július 26-án alakult meg a HIM Dísztermében.

A BEOSZ tagszövetségét szívből köszöntjük 20. születésnapja alkalmából! Kívánunk minden tagjának, közösségeiknek és vezetőiknek sikeres munkát, erőt, egészséget.

Személyesen is nagyra tartom tevékenységüket. A BEOSZ-szal való kapcsolatukat a hosszabb távú együttműködés, a folyamatosság, a katonahagyományok közös vállalása, az értékek megőrzése jellemzi. Kívánom, hogy az egyesület a jövőben is olyan sikeres partnere legyen a BEOSZ-nak, mint ahogyan az eltelt években volt.

SIPOS GÉZA NYÁ. EZREDES, A BEOSZ ELNÖKE

Tageszervezetek támogatása 2010

Fsz.	Kérelmező tageszervezet	Téma	Elfogadott összeg
1.	Kossuth L. Nyugdíjas Klub és Gábor Áron B.E. Szentendre	Bem apó halálának 160. évfordulója, vetekedők, versenyek	25.000
2.	Bocskai I. B.E. Debrecen	Régiós pisztoly lövbajnokság	25.000
3.	Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjas Egyesület	Régiós bowling verseny	25.000
4.	Nyíri Honvéd Egyesület	Régiós tekebajnokság	40.000
5.	Szabolcsi Honvéd Műszaki Hagyományőrző B.E.	Tokajban is a műszakiak nyomában	35.000
6.	Helyőrségi Nyugdíjas Klub Miskoc	Régiós borverseny	25.000
7.	Vajányi Lajos B.E. Kazincbarcika	A vasút a katonai szállítások szolgálatában	25.000
8.	Honvéd B.E. Szentés	Kerek évfordulós születésnapok köszöntése	5.000
9.	Fegyveres Erők és Testületek Nyugdíjas Klubja Békéscsaba	A klub megalakulása 45. évfordulója	20.000
10.	Fegyveres Testületek Nyugállományúak klubja Orosháza	Zászlóadományozási ünnepség a 40. Év. alkalmából	35.000
11.	Szegedi Bajtársi Klub	Emléktáblák állítása	20.000
12.	Kiskörös Helyőrség Nyugállományúak Klubja	BEOSZ DAR kistérségi találkozó Szabadszállás, Kiskunhalas, Kalocsa, Jánoshalma, Szeged, Kiskörös	30.000
13.	Határőr Nyugdíjasok Orosházi Egyesülete	Határőrség Napja	30.000
14.	Gáspár András BE. Hatvan	Évbücsűztató a jubileumi évfordulós tagok köszöntése	10.000
15.	Somoskői István Honvéd Egyesület	Családi Nap "20 éves a BEOSZ"	25.000
16.	Rendvédelmi Nyugdíjasok BE. Salgótarján	Régiós löverseny	40.000
17.	Kablay Lajos Veteránrepülő B.E. Szolnok	Működési költség kiegészítés	15.000
18.	Kablay Lajos B.E. Nőtábor Szolnok	2010. Program támogatás	20.000
19.	Fegyveres Erők és Testületek Szolnok Városi Nyugdíjas Egyesülete	30 éve a magyar úrhajózás II. Vh. Befejezésének 65. évfordulója	15.000
20.	Nyugállományúak Egyesülete Jobbágyi	Kistérségi katonatalálkozó	50.000
21.	Jász-Nagykun Szolnok m. Ny. Rendőrök Egyesülete	Barangolás a megyében, Tiszafüred	20.000
22.	Vasi Honvéd B.E. Szombathely	Kegyeleti megemlékezés Burgerland, Szlovénia	40.000
23.	Szombathelyi Határőr Ny.E.	Löverseny	40.000
24.	Bajtársi Egyesület, Nagyatád	20. Év. örvények karácsonya	30.000
25.	Csepreg Közbiztonságért Polgárőr és Határőr Egyesület	II. Vh. Koszorúzás	10.000
26.	Zalaegerszegi Honvéd Klub	Nemzetközi kapcsolat ápolása	40.000
27.	Határőr Nyugdíjasok Soproni Egyesülete	Várpalota látogatás, Hősök Napja, Burgerland koszorúzás, Határőrség Napja	30.000
28.	Veterán Repülők és Ejtőernyősök Veszprémi Egyesülete	Repülők Napja aug. 14. emlékezés	50.000
29.	Veterán Repülők és Ejtőernyősök Fejér m. Egyesülete	XIX. A 62. E. Eje zj. Hagyományőrző rendezvény	40.000
30.	Fejér m. Honvéd Ny. Székesfehérvári Klubja	Katona nótá bemutató, Pákozdi Emlékünnepség 17-es gyalogezred emléktáblák	40.000
31.	Tapolca és Környéke Honvéd BE.	Hősök Napja, Gyermeknap	40.000
32.	Honvéd Bajtársi Klub Tata	Kisbéri hagyományőrző ünnepségen való részvétel	
33.	Honvéd Bajtársi Klub Pápa	Családi Nap	35.000
34.	Gábor Áron Ny. Klub, Várpalota	Csöbörbörzés 16. Év.	
35.	Bem József BE.	Bem apó halálának 160. évfordulója	40.000
36.	Kismegyeri Napóleon Hagyományőrző Egyesület	Nemzetközi rendezvény magyarországi tudat ápolása	10.000
37.	Fegyveres Erők és Testületek Nyugállományú Klubja (Győr)	Nemzetközi kapcsolat	20.000
Összesen:			1.000.000

BEOSZ régióülés

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége Észak-magyarországi régió 2010. március 24-én, Szolnokon, a Hadkiegészítő Parancsnokság termében tartotta ülését. A régióban működő egyesületi elnökök mellett, Ipacs József nyá. ezredes, a BEOSZ alelnöke, az Országos Hadkiegészítő Parancsnokság vezetőhelyettese, Horváth Attila alezredes és Lamos Imre dandártábornok, a helyőrség parancsnoka is megjelent.

jelenlétével a rendezvényünket.

Fekete István nyá. ezredes a régió vezetője, beszámolójában az elmúlt időszak feladatait vette számba, illetve értékelte az elvégzett munkát, és megosztotta a tapasztalatait az elnökökkel.

Tóth Lászlóné (Katika) a BEOSZ Felügyelő Bizottsá-

gának tagja, az egyesületek gazdálkodásával, az elszámolásokkal és ezek adminisztrációjával kapcsolatban hívta fel a figyelmet az új szabályokra. A régióülés egyáltalán nem volt szokványos, hisz a témák okán is sok hozzászólás, észrevétel hangzott el. A továbbiakban szó volt a 2010. évi régiós programról, amely fontos részét képezi a BEOSZ országos rendezvényeinek. A programok nem túlzóak, figyelembe veszik a jelenlegi gazdasági helyzetet is, így a szükséges háttér biztosítása nem jelent problémát – mondotta a régió vezetője, Fekete István.

KOVÁCS KÁROLY, EGYESÜLETI ELNÖK

Megemlékezés Ihásznál

Veszprém megye egyetlen ütközete, a Pápa mellett vívott ihászi csata helyszínén tartotta idei március 15-ei megemlékezését az önkormányzat, melyen több civil és társadalmi szervezet, s mint társszervező, a pápai Honvéd Bajtársi Klub is képviseltette magát.

A Rubato Fúvós Zenekar térzenéjét, a macaltői kisiskolások a 162 évvel ezelőtti események momentumait versekkel, dalokkal megidéző műsorát és Gosztola István szavalatát követően Polczer Sándor polgármester és Kerecsényi Zoltán, a pápai Honvéd Bajtársi Klub titkára köszöntötte a szép számmal megjelent ünneplő lakosságot, valamint dr. Katona Tamás történészt, a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság tagját, egykori államtitkárt, aki az ünnepély szónokaként tette tiszteletét a kistélepülés nemzeti ünnepén. A nagy nevű történész-professzor, 1848/49 híres

szakértője beszédében megemlékezett a forradalmi ifjúság jövőt formáló tetteiről, a forradalom programot adó tizenkét pontos követeléseiről, az ihászi csata magyar tábornokáról, Kmety Györgyről;

de nem felejtkezett el máig ható dolgokról sem szólni; hangsúlyozva azt, hogy úgy, mint 1848/49-ben, ma is egyezsége, megegyezésre lenne szükség hazánkban.

A megemlékezés a kegyelet virágainak, koszorúinak elhelyezésével zárult a csata hőseinek emlékét hirdető, tavaly felújított obeliszknél.

Kiállítás a megszűnő klubban

A BEOSZ három nyíregyházi tagszervezete és a Nyírbátori Határőrök Nyugdíjasainak Egyesülete tablókiállítás rendezésével emlékezett meg a BEOSZ 20. évfordulójáról. Életük képei a Szövetség életképei is. A megszűnő helyőrségi klub utolsó kiállítása a BEOSZ-ra emlékezett.

2010. március 15-én koszorú
elhelyezése Miskolcon
a Kossuth-szobor talapzatán.
Helyőrségi nyugdíjas Klub.

Hagyományörzők és hagyományápolók találkozója Kisbér, 2010. június 19.

Programok:

Megemlékezés a II. világháború befejezésének 65. évfordulójáról;
Helyszín: ünnepi szentmise a Kisbéri Római Katolikus Templomban.
Koszorúzás névadónk, Perczel Mór honvédtábornok kopjafája előtt; Séta városunkban, a Helytörténeti Múzeum, illetve a Batthyány műemlék együttes megtekintése;
Ebéd (őzpörkölt – gulyásagyúból, 1-1 pohár sör ill. üdítő) Költsége: 500 Ft.
Konferencia

Kötetlen programok, bekapcsolódás a Kisbéri Napok rendezvényeibe.

Közben:– katonai autók bemutatója

– a volt Magyar Néphadsereg retró bemutatója

– retró sziget megtekintése

Előadások: Kisbér története és lovas múltja (WAMK)

Helyszínek: Kiskastély, Angolpark, Lovarda tér, Wass Albert Múvelődési Központ (WAMK)

Elérhetőség: Békási Imre (0620/4-115-793), e-mail: nosztalgiai@freemail.hu

Kisbéri Napok – előzetes

2010. június 18-19-20.

Péntek:

– halászléfőző verseny, mulatós zene és programok a Park tónál;

– Lovarda tér – rockkoncert, Pokolgép együttes;

Szombat:

– Barantások, Perczel Mór, Karaoke, Gútai Rock Színház, utcabál;

Vasárnap:

– Ihos József, Bakony Néptáncgyűttes, Csík zenekar;

– Tábornótűz, táncház a Tilinkó zenekarral.

Mindenkit szeretettel várunk!

ERDŐS GÉZA

Boldog Nőnapot!

Nőnap kiadvány, ajándékozás, vendéglátás, zene, tánc, tombola fogadta a helyőrségi nyugdíjas klubban a vendégeket. Virág, pogácsa, bor, minden asztalon. Miskolcon a nőnap alkalmából a férfiak felszolgáltak, virággal kedveskedtek a nőknek.

A műsorban a nők szívesen fogadták a férfiak szerenádját, tapssal fejezték ki örömeiket.

„Jó érezni azt, szerettek nagyon, és egyre jobban.

Ott bujkálni a két szememben, rejtőzködni a mosolyomban.”

Illyés Gyula.

LORGER KÁROLY

Közlemény

A Petőfi Sándor Bajtársi Egyesület Kiskunfélegyházán, 2010. október 7-én, 10 órai kezdettel tervezi megrendezni a volt 7. gl. hadosztály megalakulása 60. évfordulójának ünnepélyes bajtársi találkozóját, melyre tisztelettel meghívjuk a hadosztálynál szolgálatot teljesített bajtársakat.

Részvételi szándékukat jelezzék: Tóth Lászlóné, Kiskunfélegyháza, Kossuth u. 33/A postacímén, illetve telefonon a: 06-76-461-950; mobil: 06-30-228-2511 számokon – 2010. szeptember 20-ig.

Helye: Kiskunfélegyháza, Polgármesteri Hivatal díszterme

Részvételi díj: 2000 Ft/fő.

Minden bajtársunkat szeretettel várjuk!

PETŐFI SÁNDOR BAJTÁRSI EGYESÜLET

Annavölgyi veszteség

Az áprilisi HÉF-ülésen az Annavölgyi üdülő bezárása kapcsán Réti ezredes elnézést kért azért, amiért erről nem tájékoztatták időben az érdekképviselői szervezeteket. A döntést a miniszter hozta meg áprilisban, aminek fő indoka az volt, hogy a tárca legnagyobb igyekezete ellenére sem tudta az ingatlant működtető HM Rekreációs Kft-nek a

kérdésként vetették fel, hogy a decemberi kollégiumi ülésen a miniszter kötelezettséget vállalt arra, hogy az üdültetési rendszeren a tárcsa 2010-ben nem változtat, és ez az ingatlan is ezen rendszer része.

Réti úr válaszában kifejtette, hogy rendkívül gyorsan kellett cselekedni a kft. működőképességének megőrzése

igény jogosultak köre, az üdültetési feladatok változatlanok maradtak, így a rendszer egésze sem változott.

A BEOSZ kérdésére, mely szerint mi értelme volt a titkolózásnak abban az esetben, ha átveszünk ingatlant, azt a választ adta, hogy az NVT döntéséig nem tudott biztosat a tárcsa, ezért nem történt tájékoztatás.

2010. évi működési forrást biztosítani. A Kft. vezetése több javaslatot dolgozott ki a végrehajtható költségcsökkentésekre vonatkozóan, melynek egyik elemeként szerepelt az Annavölgyi üdülő bezárása. A jóváhagyott javaslat alapján az üdülőt 2010. május 1-jei hatállyal bezárták, az ide tervezett üdülői és továbbképzési kontingenst más üdülőkbe csoportosították át.

A HODOSZ és a HOSZ kérdésként vetette fel, hogy a szakszervezeteknek együtt véleményezési és döntési joga van a szociális ügyeket érintő kérdésekben, miért nem kaptak erről hivatalos, írásos tájékoztatást? Szintén

érdekében, illetve az üdülő leadásával egyidejűleg egy nagyobb, korszerűbb, több szolgáltatást biztosító üdülő került a tárcsa vagyonkezelésébe „Göd 2” néven. Ez az ingatlan az NVT 2010. április 14-i határozatával került a tárcához, az átvétele most kezdődik, várhatóan május végétől üzemelhet. A tárcsa álláspontja alapján az üdültetési rendszer nem változott, hiszen olyan ingatlan került ki a rendszerből, melynek kihasználtsága még a szándékosan ide irányított rekreációs üdülés mellett is rendkívül alacsony volt, jelentős veszteséget kellett emiatt elszámolnia a kft-nek. Az üdültetési keretszám, az

A szakszervezetek képviselői azt kérdezték Réti ezredestől, hogy az Annavölgyi üdülő leadásának javaslati dokumentumait és a döntést tartalmazó iratot kézhez kaphatják-e. Réti ezredes tájékoztatta a szakszervezetek képviselőit, hogy ennek nem tud eleget tenni, de a tájékoztató után jelenti az előljárónak a kérést, a szakszervezetek pedig szintén jelzik ez irányú kérdésüket a miniszternek.

A munkavállalói oldal képviselői ígéretet kaptak arra, hogy záros határidőn belül megtekinthetik a Göd 2. objektumot. Ezzel az oldal képviselői élni kívánnak.

Javaslat

A BEOSZ-émlékremben, a katonák példaképe elismerésben részesültek a Szövetség olyan kiemelkedő aktivistái, akik a két évtized során sokszor vállukon vitték az egész szervezet, az egyesületek munkáját. A végzett munka, a küzdelmek, a tagság érdeklődését felkeltő megoldások sok olyan tapasztalatot

halmoztak fel, melyek hasznosítása a jövő szempontjából is fontos lehet. Gondolok itt az egyesületi munkára, az érdekképviselőre, a fiatalabb korosztályok megnyerésére vagy a tényleges állomány körében végzett munkára.

Meggyőződésem, hogy az elismertek időközönkénti összehívása, tapasztalataik meghallgatása hasznos lehet az egész Szövetség munkájának, és figyelmességét, megbecsülését fejezhet ki azok

iránt, akik huzamos ideig önzetlenül tették a dolgukat és ezzel szolgálták a Szövetséget, az egyesületeket és a tagságot.

A fenti kezdeményezést fogalmaztam meg az ünnepi megemlékezésen, de ez mellett azt is szükségesnek tartottam, hogy gondolataimat a tagság is olvashassa a hírlevélben.

Baráti üdvözléssel:

DELI JÓZSEF NYÁ. EZREDES

Férfinap Keszthelyen

A keszthelyi Bethlen Gábor Nyugdíjas Klubban már hagyománya van annak, hogy nemcsak a nőket köszöntjük nőnap alkalmából, hanem a klub hölgy tagjai férfinapot is rendeznek. Ez évben vidám, szórakoztató műsorral köszöntöttek bennünket. A rendezvényen 92 fő vett részt. Katonadalokat énekeltek, vidám jelenetet adtak elő az első emberpárról, táncsoportunk a népek táncait bemutató előadásából ezúttal skót táncot mutatott be.

Az est során közös tánc tanulásra is sor került, táncosaink görög táncokat tanítottak az erre vállalkozóknak. Az ízletes vacsora után harmonikaszó mellett, vidáman telt el az este.

SZIRMAI JÁNOS,
A NYUGDÍJASKLUB ELNÖKE

Régiós borverseny

A kora délelőtt lázas készülődéssel telt a Miskolci Helyőrségi Nyugdíjas Klub helyiségében, ahol az Észak-alföldi régió négy megyéje, nyolc civil szervezete 67 féle borának versenyét rendezték meg. A zsűri elnöke Deák Imre, a Szent-Márton Borrend Lovagja volt. A zsűri tagjai: Berta Béla kertész-mérnök, borkövet, Barta Gábor bor-egyesületi elnök, Németh László nyá. borkövet, Barcsák Attila mezőgazdász szakigazgató, osztályvezető és Lázár Géza bortermelő. Eredmények: 57 bort értékelték, 25 fehéret és 32 vöröset. Ezekből 13 lett aranyérmes. Nagy

aranyérmes pedig kettő. A borverseny kiemelkedő szervezői voltak: Magyar Géza nyá. ezredes, a klub elnöke, segítője Magyar Gézáné, Orosz Lajos nyá. alezredes a klub titkára, segítője Orosz Lajosné, Veres Ferenc népművelő, segítője Veres Ferencné, Steher Andrásné r.őrnagy, gazdasági vezető, Czél Ferencné pályázattfigyelő, segítője Czél Ferenc, Tóth Miklósné háziasszony, gondnok, Lorger Károly nyá. zászlós, fotós. A nagyszerű versenyen egy szál hegedűjével Kocsán András húzta a talpalávalót. Ez a borverseny maradandó emlék marad mindenki számára.

LORGER KÁROLY,
MISKOLC

30 éve startolt a magyar űrhajós

Nemrég jelent meg, és Pápán, valamint Budapesten mutatták be közönségtalálkozó keretében a Farkas Berci című riportkötetet, melyet a Honvédelemért címmel március 15-én kitüntetett Kerecsényi Zoltán lokálpatrióta, a Pápai Honvéd Bajtársi Klub fiatal titkára írt illetve állított össze. A pápai bemutatón Hermann István, a Veszprém megyei Közgyűlés kulturális bizottságának elnöke bevezetőjében elmondta: Pápa nagyon büszke arra, hogy Farkas Bertalan innen indult, és bár csak néhány évet töltött a városban, köztudott, hogy mindig is sok szállal kötődött hozzá.

A pápai kiadású Farkas Berci című kötet nagy része személyes dolgokkal, gondolatokkal, családi emlékekkel, vagyis olyan témákkal foglalkozik, melyekkel eddig kevésbé vagy egyáltalán nem találkozhattak az emberek a nyilvánosság előtt. Kerecsényi Zoltán elmondta, amikor öt évvel ezelőtt a Pápáról a világűrbe című könyvet közreadták, rendkívül nagy volt az érdeklődés a kiadvány és természetesen

az első magyar űrhajós iránt. Így az ideikerek, harmincadik évfordulóra elengedhetetlen volt egy olyat összeállítani, amely azt kiegészíti, és magába foglalja mindazt, ami abból kimaradt. Az első, március végi pápai bemutatót az április végi, budapesti, Balassi Bálint Baj-

társi Egyesület-beli találkozó követte, ahol Farkas Bertalan és Kerecsényi Zoltán mellett részt vett Bán Károly nyugállományú ezredes is, aki személyes tapasztalatairól, élményeiről, az űrutazást magyar részről előkészítő munkákról beszélt.

Békefenntartók napi ünnepség Pákozdon

A Honvédelmi Minisztérium a Nemzetközi békefenntartók napja alkalmából központi ünnepséget rendezett a Pákozdi Katonai Emlékparkban. Az ENSZ közgyűlése 2002. év decemberében nyilvánította május 29-ét az ENSZ-békefenntartók nemzetközi napjává. Jelenleg 115 ország egyenruhásai vesznek részt az ENSZ békefenntartó műveleteiben.

Az ünnepi eseményen részt vett a HM Honvéd Vezérkar főnöke, Tömböl

László mérnök vezérezredes is. Külön értéket képviselt a programban, hogy a pákozdi rendezvény napja délelőttjén az ünnepségen résztvevő olasz, horvát, szlovén és magyar katonacsoportok képviselői a Bakonyban zajló gyakorlatról jöttek a rendezvényre, ahol a jelenlévő országok katonái az afganisztáni közös ka-

tonai szolgálatra történő felkészülést végezték. Az ünnepség befejező részeként a missziókban szolgálatot teljesítő katonák nevében számos koszorút helyeztek el a Békefenntartók emlékművénel, ahol márványba vésve szerepelt annak a 19 katonának a neve, akik ebben a nemes feladatban veszítették az életüket; az 1973-as vietnámi szerepvállalásunktól, napjainkig.

VÁMOSI JÁNOS NYÁ. ALEZ.

A munkaerő-piaci reintegrációról

A projekt a harmadik harmadévet zárta 2010.04.31-én, vagyis közel egy év telt el a program kezdetétől. 2009 júniusa óta az alábbi főbb mutatókkal jellemezhető a program előre haladása:

- Kialakult a projekt működéséhez szükséges szervezeti keret, adatbázis, vezetési, jelentési, tájékoztatási rendszer, a célcsoportok elérését biztosító kommunikációs háló.

- Megtörtént a munkatársak, önkéntesek kiválasztása, felkészítése és befejeződött a norvég módszer átvételét szolgáló képzők képzése (40 fő).

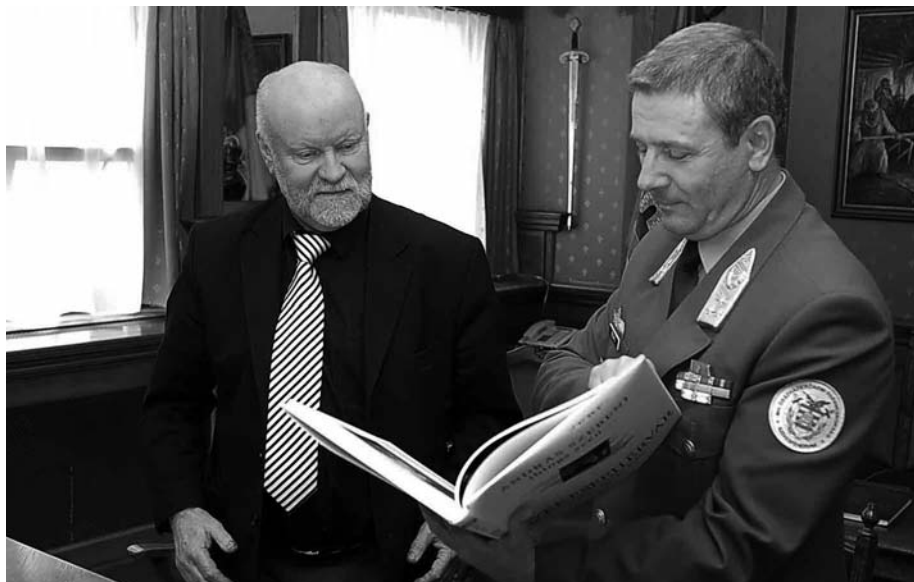
- Különféle kommunikációs csatornákon 17-18 ezer főt szólítottunk meg és tájékoztattunk a program céljáról, a programba kapcsolódás lehetőségéről.

- A programban részt venni kívánók közül adatbázisunkban regisztráltunk mintegy 3100 főt.

- 1883 fő részére orientációs képzést, illetve egyéni tanácsadást szerveztünk állampolgári ismeretek bővítése, személyiség- és kompetenciafejlesztés, munkahely-keresési módszerek, technikák átadása, karrier tanácsadás céllal.

- Befejezte a szakmai képzést, illetve képzése folyamatban van 834 főnek. (Munkahely megtartó képzés: 420 fő; civil életbe történő visszailleszkedést szolgáló képzés: 23 fő; a haderőn kívüli állományt érintő rekonverziós képzés: 400 fő).

- Egy újabb közbeszerzési eljárás eredményeként további 209 fő képzése indításának előkészületei folynak, illetve humán jellegű képzéseket tervezünk 30-40 fő részére a katonai vezetéssel történő egyeztetés alapján.

- A ZMNE további 115 fő képzésének előkészítését végzi.

Ezek az eredmények a program előrehaladásával időarányosak.

A képzés 61 különböző szakmában folyik. A képzések – a projekt célkitűzésével szinkronban – biztosítják a bennük résztvevő hivatásos és szerződéses állomány számára a munkahelyek megtartásához, előléptetéshez, magasabb beosztásba helyezéshez szükséges képzettség megszerzését, a haderőt elhagyók, illetve a haderőből korábban távozottak részére pedig a polgári életbe történő vissza illeszkedést, vagy az eredményesebb munkahelykeresést.

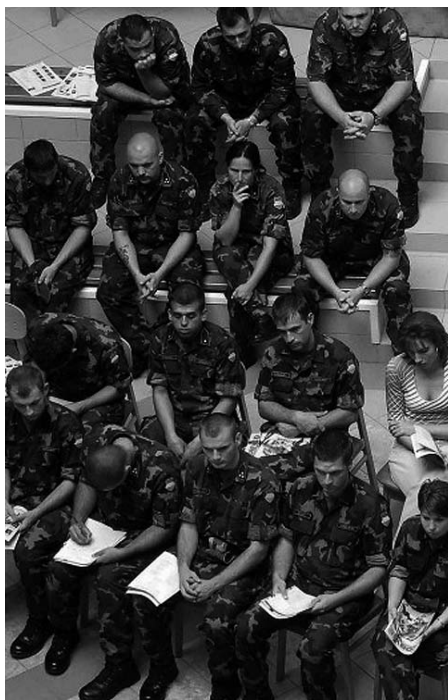
Az elmúlt hónapok során a Magyar Honvédség Szociálpolitikai Közalapítvány, a Katonákért Alapítvány, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, a Magyar Védelmiipari Szövetség és a

Norwegian Defence University College (NDUC) korrekt együttműködésben végezték feladataikat, a konzorciumi megállapodás szerinti munkamegosztás keretei között. Minden partner nagy odafigyeléssel, döntő többségben eredményesen teljesíti a programban azt, ami a célkitűzéseink megvalósítását – egy hatékony humán erőforrás fejlesztést – a legszínvonalasabban szolgálja.

Az NDUC szakértőinek rendkívül színvonalas közreműködésével – norvég, brit és főként a kelet-balkáni térség haderőinek átalakítása során szerzett tapasztalatok, képzési módszerek átadásával, a program folyamatos mentorálásával jelentősen járultak hozzá a program sikeres indításához, az eredményes előrehaladáshoz. A regionális irodákban, a képzési helyszíneken, a katonai szervezeteknél tett látogatással, módszertani tanácsokkal hozzájárultak a folyó program hatékonyságának növeléséhez és a katonai vezetőkkel folytatott konzultációk eredményeként egyetértés fogalmazódott meg a program folytatásában való kölcsönös érdekeltséget illetően.

A két alapítvány (MH Szociálpolitikai Közalapítvány, Katonákért Közhasznú Alapítvány) hatékony képző és képzést szervező munkával működteti a projektet (menedzsment, regionális irodák, kommunikáció, könyvelés, pénzügyi bonyolítás, stb.). A program célcsoportjait sikerült a képzésben való részvételhez megnyerni, a tervezett képzéseket elindítani. A közbeszerzési eljárás

rások lefolytatása jelentősen befolyásolta, nehezítette a szervező munkát, esetenként hátráltatta a tervezett tanfolyamok kezdését.

A kezdeti kommunikációs deficitet, a tájékoztatás terén tapasztalt hiányosságokat részben sikerült megszüntetni, de a párhuzamos csatornákon folyó munka mellett a célcsoport tagok differenciált tájékoztatása, a szükséges visszacsatolások nem mindig történtek meg időben. A honlap jelentős szerepet játszott/játszik a program népszerűsítésében, az előre haladás bemutatásában, de a célcsoport tagok jelentős része még mindig nem használja ki e csatorna nyújtotta lehetőségeket a tájékozódáshoz.

A ZMNE a munkahely megtartó képzéseken 317 fő képzését vállalta és eredményesen folynak a felkészítések.

A Magyar Védelmiipari Szövetségnél, illetve tagvállalatainál a szakmai tanfolyamot végzett hallgatók üzemi körülmények közötti gyakoroltatását terveztük. Bár honlapunkon, valamint a MVSZ honlapján az üzemi keretek közötti gyakorlás lehetőségei megismerhetők, a felkínált gyakoroltatásra eddig igény nem merült fel. Jelenleg a képzési irányt illetően változásmenedzselés folyik, keressük a gyakoroltatás más tartalommal, üzemi szakmai tapasztalatszerzés formában történő megvalósításának lehetőségét.

A program végrehajtásának szervezésénél figyelembe kell venni – és ez

nehezíti a munkát – hogy néhány területen, a tervezéskor jelzett kockázatok bekövetkeztek, elgondolásainkat, terveinket hozzá kell igazítani a megváltozott körülményekhez:

- Az ismert gazdasági problémák miatt a haderőből történő kiáramlás lecsökkent, így rekonverziós képzési céljaink kevésbé teljesülnek (összesen 23 fő igényelt ilyen képzést), viszont a munkahely megtartását szolgáló képzés iránti igény a tervezettnél lényegesen nagyobb arányú;

- A vállalkozási kedv a korábbi alacsony szinttől is elmarad, pedig az e területen folyó képzés, felkészítés iránti igényhez komoly reményeink fűződtek. Ezen a területen jelenleg új megoldások keresése folyik, amelyek biztosítani tudják a kitűzött célok elérését az év végéig hátra lévő időben.

Összességében a program – a fent jelzett területeken jelentkező változtatási, módosítási igények ellenére – jó ütemben halad, a főbb irányok tekintetében tervszerű az előrehaladás, a támogatás felhasználása időarányos és költséghatékony. A norvég fél kedvező szakmai visszajelzései, a helyszíni monitorozás során tett megerősítései, a tanfolyamok résztvevői, valamint a katonai vezetés és a csapatparancsnokok pozitív visszajelzései igazolják, hogy a kitűzött tervszámok időarányos teljesítésén túl, a valós szervezeti és egyéni igényekre megfelelő válaszokat képes adni a program. Minden feltétel biztosítottnak látszik, hogy az év végéig a pályázat indikátorai (tervszámai) teljesüljenek.

A decemberig megoldható feladatok:

Az év végéig újabb közbeszerzési eljárás alatt lévő képzések (gépjármű vezetői, nyelvi és ECDL) indítása (összesen 209 fő), a ZMNE-n még további 115 fő (szakmai, nyelvi és ECDL) képzése, valamint humán szakemberek szakmai képzése (mintegy 35-40 fő) oldható meg. Ez összesen 359 fő számára teszi lehetővé az év második felében szakmai tanfolyam kezdését. Ezen képzések előkészítése, a résztvevők kiválasztása megtörtént, ezeken felül további beiskolázásokra – a pénzügyi korlátok miatt – nincs lehetőség. Célunk, hogy a programra biztosított költségvetési keretet teljes mértékben kihasználjuk és az esetleges évközi megtakarításokat a képzésekhez átcsoportosítva, a regisztrált érdeklődők

közül továbbiak képzését – még korlátozott számban – megoldjuk. Mindent összevetve, év végéig a szakmai képzésben résztvevők létszáma elérheti, vagy némileg meg is haladhatja az 1250 főt, ami 10%-al magasabb a tervezettnél.

A képzési igények, szándékok jelzése, rögzítése a Katonák Munkaerő-piaci Reintegrációjának Képzési Programja forrásainak felhasználása ellenére sem fölösleges. A program zárultával a regisztráltak képzési igényeit tartalmazó adatlapokat az MH Szociálpolitikai Közalapítvány tárolja és újabb képzési forráshoz történő hozzáférés esetén lehetőséget teremt képzésen való részvételre.

A norvég partnerektől kapott tájékoztatás alapján tudjuk, hogy a Norvég Királyság újabb támogatási források biztosítását tervezi hasonló pályázatokhoz. A pályázati kiírás még ez évben várható megjelenése újabb lehetőséget teremthet a támogatás elnyerésére.

SÁSIK LÁSZLÓ NYÁ. EZREDES
PROJEKTMENEDZSER

A program előrehaladása számokban

A norvég projekt keretében a ZMNE-n és külső (civil) képző cégeknél képzésen résztvevők 2010.05.05 - i állapot

Nyilvántartva:	848
Támogatva:	834
Elutasítva:	14

Megoszlása:	
1. célcsoport (állásmegtartó):	425
ebből támogatva:	420
elutasítva:	5

2. célcsoport (kilépő)	23
ebből támogatva:	23
elutasítva:	0

3. célcsoport (kintlévő nyugállományú, vagy potenciális tart.)	400
ebből támogatva:	391
elutasítva:	9

Tanfolyamot befejezte:	224
Még tanul:	610

Nem kell mindig tanácskozás!

Csak semmi irigykedés, a képeken korántsem az történik, mint amit első pillantásra gondolnának. A kézben tartott poharak nem azt jelentik, hogy gátlástalan „piálásba” fogott volna az elnökség, sőt ellenkezőleg! A kultúrált borfogasztás rejtelseit igyekezett elsajátítani a csókakői Szent Donát Borrend jeles képviselőitől és csinos Borkirálynőjétől.

Na, azért nem kell sajnálni minket! Az „oktatás” egyáltalán nem esett a nehezünkre! Mindenkinek hasonlóan „nehéz” elfoglaltságokat kívánunk erre az esztendőre és a következő húsz évre.

-gf-

FOTÓ: KACSÓ LAJOS

